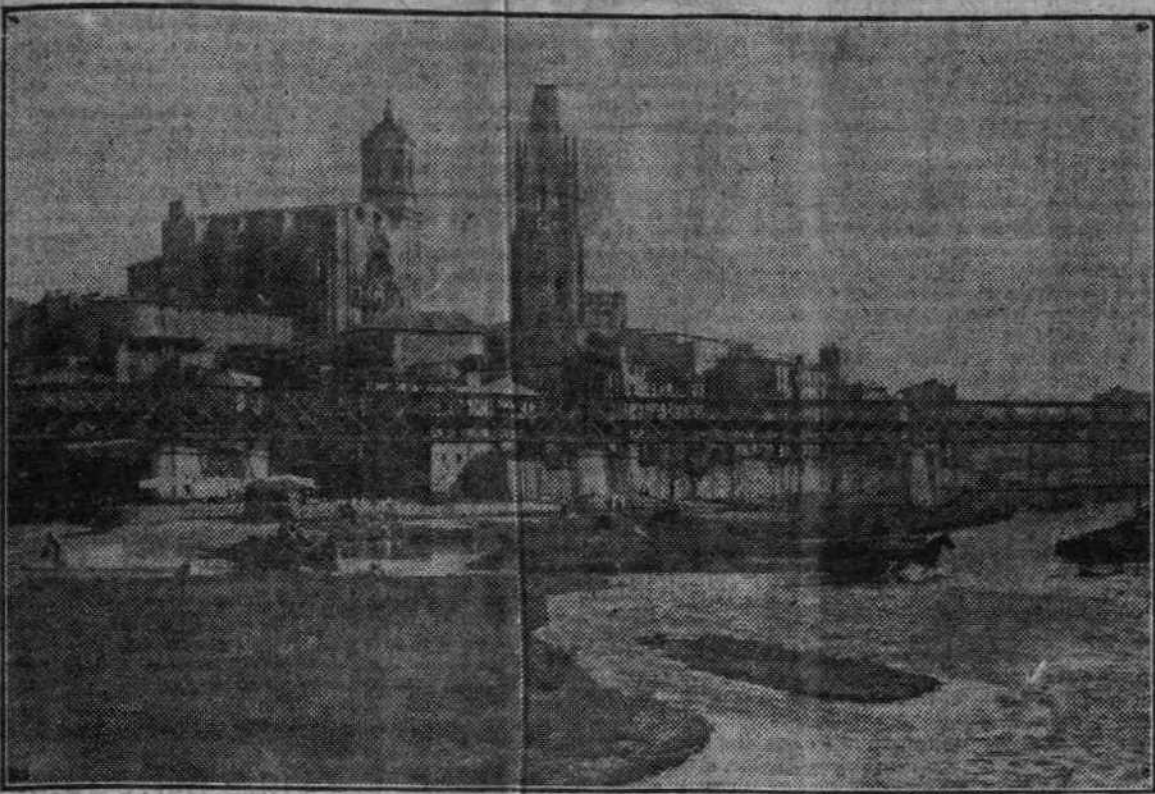

EL GIRONÈS I L'EMPORDÀ

GIRONA.—La Seu i Sant Feliu

Del Tordera al Muga

Del Tordera al Muga, passant per la Costa Brava, i terra endins, entre el Montseny, les Guilleries i el Pireneu, s'estenen les comarques gironines de La Selva, l'Empordà i el Gironès, totes tres amb un parentiu ineludible. A Blanes, per on La Selva treu el cap a la mar nostra, s'insinua ja, encara suau, el "blanament", la Costa Brava. Blanes és ja com un pressentiment de l'Empordà. Totes les gràcies que hi cantava En Pere Coromines tenen llur sintonia o llur inici a Blanes, la vila amable i riallera, on Joaquim Ruyra ha copejat tantes meravelles, i els Roig i Raventós tants motius d'inspiració.

El Gironès i l'Empordà constitueixen comarques germanes, gairebé bessones. De Palamós i Palafrugell a Figueres, passant per Girona, amb els seus quatre rius, i Banyoles, amb el seu estany, que és com una antecapita de la mar, ostega un mateix esperit, aquell esperit que vibra en les cròniques de Josep Pla i en les narracions de Prudenci Bertrana i que ha inspirat les pàgines més vives d'El meravellós desmembrament dels grecs a Empúries, de Brunet.

Cada lloc, cada vila, cada indret, cada platja d'aquestes gentils comarques gironines, amara d'idealitat i de vida, ens ofereix aspectes tan diferents i tan típics, que són dignes de volums enters. No és, doncs,

cosa estranya que tants d'artistes, pintors, músics i escriptors, s'hi hagin inspirat. Ni és tampoc estrany que n'hagi sortit la sardana, dansa pairal, amb el geni de Pep Ventura i Juli Garreta.

Impressions Records de la Costa Brava

No pretenc descobrir cap itinerari nou. Primerament que aquesta no és la nostra tasca; segona que tampoc en sabríem el nostre costum — però el costum el volem — és passar pels llocs sense donar-nos compte del camí. En canvi, per temps que passi, conservem viva la impressió que ens ha produït tot allò que veurem el camí i tot el que trobem al nostre pas.

Si ara agü ens preguntes per un cal passeu per arar de Blanes a Tossa, no sabríem que respondre. Sorosament, no sabem de cap mal intenció que vulgui fer nos una pregunta tan comprometedora per a nosaltres.

Però si voluntàriament renunciem al càrrec de guia, ens plaui també evocar amb la màxima rapidesa aquells dels records que per sempre més quedaran gravats a la nostra memòria: el triscar per la drecera que munta de Blanes a Tossa.

Ahans farem constar que l'única molestia que ocasiona aquesta excursió, benta entre les relles, és haver d'anar en tren fins a Blanes. Són quatre hores de tren, i més valdria dir de martiri. Allà, a deu

passos, la mar us fa babaroles. Sembla que, despietada, és burla del vostre empenyament. Per més desventura, en balzar del tren, a Blanes, la mar queda tan endinsada, que amb prou feines la veieu. Ni tan sols podeu anar a salutar-la. El temps és just. Cal emprendre la marxa.

Us poseu en camí. L'aire es fred — puix no és recomanable excursions a l'estiu, segons veu quins llocs —, el nostre us pica, els llavis se us encenen, i els ulls us il·lumina una miqueta. En canvi us sentiu més lleuger que una daina. Sense donar-vos-en compte, com aquell qui diu, canteu, i les cançons us surten del cor, que allí "ai que no hi ha ningú que pugui intervenir-se els moviments expansius del vostre cor".

De seguida us sorprèn el bé de Déu de verdor que us rodeja. Si no que aquell qui us guia deu: estar segur del camí, creureu trobar-vos en plena regió muntanyosa i no a la Costa Brava. La flaire de reina us cixampla el pit, i el pressentiment

que a la greta vostra, a poca distància, acaben per produir-vos la sensació de recórrer un país sobrenatural on les aigües salades donen savia als arbres.

Tot d'una us avisen que arribeu a Lloret. Travesseu un noie silenciós en aquella hora matutina. Però immediatament endevineu que Lloret és un d'aquells pobles on us quedariu sense penaça.

De tornada us diuen, de tornada! L'altra vegada deixeu la carretera plana, sinuosa, per la drecera abrupta, però recta.

Carreteres i dreceres fan pensar en el caràcter de determinats homes i adhuc en determinat conjunt d'homes. L'haver pogut deixar la carretera us produeix una satisfacció íntima. Cert, el camí és costerut, pedregós, adhuc difícil de veure; però té una dolcesa, una intimitat, una frescor, que rentre sentiu caure la suor cara avall, somriu, el mateix que si aquella suor fos l'aigua d'un baptisme de lleialtat.

Quan el sol ja és ben enlairat, arribeu a Santa Cristina. En arribar-hi, de primer antuvi sembla que de cop i volta us hagin separat: qui saplo de la mar que creien tan propera. Però en realitat, esteu més a prop de la mar que mai! No és que la mar s'ha allunyat, sinó, que la terra ha volgut apropiat-s'hi més i s'hi ha endinuat. A Santa Cristina, sembla que la terra hagi volgut avançar endintre l'aigua per veure's a ci mateixa.

Hi ha qui a Santa Cristina hi ha volgut veure un vaixell. En efecte, ho és també: la proa d'un vaixell. Drets al peu del rocam, amb els cabells esbultats pel vent, amb els ulls mig closos per tal de preservar-vos de les espurnes de sol que surten a l'aigua, amb l'esguard clavats intensament a l'horitzó, Santa Cristina és un vaixell qui avança majestuós cap aquella visió resplendent nòmés invisible pels corsos d'anima.

Seguiu el camí amb el sentiment agredit que sempre produeix l'haureu d'abandonar allò que us ha encisat per allò altre que en presentiu l'encís.

La costa s'accentua. L'alenada de la mar es conton amb la "cora" del bosquet, a través del teixit dels pins hi veieu la continuació del cel.

Sentiu una mica de fatiga. La vostra passa és lenta, el respirar fel·luc. Davant dels vostres ulls la ratlla d'una carena es dibuixa al fir-

GIRONA.—Museu de Sant Pere de Galligans

mament. Allò és una promtència la repós. El camí davallava. Un nou delit us esperona. Deallau encara Manca ben poc. Ja hi sou!

No s'ha trobat encara l'exclamació per expressar la vostra sorpresa. Allí, als vostres peus, "al final del pendís" s'hi estén amb humilitat sobriana un brodat teixit per matis de fada: Tossa.

Bella, sublim és la naturalesa; però Tossa és l'essència de la sublimitat i la bellesa perquè és una joia de la natura.

Aquí al vostre costat potser dirà: Mireu la casa, sembla que fugi de l'aigua.

No fugi; la recull. Li obre els braços i la mar s'hi deixa bressolar amb voluptuositat divina.

De soita els vostres ulls emperduts, descobriren una nova meravella: la platja del Codolí, que no és feta per a humans. Tot seguit heu d'imaginar-vos éssers volatils, sos, fets d'arena finíssima i escuma, docils al vent.

Nosaltres, davant de Tossa, al cim de la carena, ens descobrim amb unió: saludavem a Déu i la Pàtria.

La tornada és una mica feixuga. Com no ha d'ésser-ho si el vostre goig hauria estat familiaritzar-vos-hi amb aquella platja amercivola; amb aquella costa brava, tament imatge d'una raça a qui l'ergull no festa serenor al front?

Però la feixuguesa del vostre pas, l'enyorança del vostre esperit desapareix com per art d'encantament en entrar a Lloret.

Es tarda dominical; la jovenalla omple la plaça oberta cara a l'infinit; les rialles són una simfonia joiosa; la mar una bandera moguda pel vent, i el sol posa una munió de gallarets als balcons.

L'excursió finalitza, i mentrestant penseu: Què hi fan les margons d'una hora si la joia nascuda d'aquesta divina conjunció de terra, aigua i cel ningú ni res no pot amar-gar-la?

J. NAVARRO COSTABELLA

Girona, la ducal

LA MÉS IMPORTANT DE LES CIUTATS PER ON PASSA EL TERREBRE EL NUS D'UNA MENA DE PIEMONT CATALÀ

Les ciutats pairals tenen una gràcia o altra que les fa agradoses als ulls del barceloní quan les veu. Girona té la gràcia de l'encís.

Per a sentir Girona, i els seus valors, cal no pensar en la part nova, industrial, ni en les fortificacions tipus segle XVIII que en temps de Josep I havien de proporcionar a la seva història uns altres setges comentats.

L'interessant de Girona és el que resta de medieval i el seu esperit, situada enmig de l'Empordà i al del Baix, fou una muralla aborigen que continué la influència dels grecs.

Fan cap a Girona quatre rius, i l'un d'ells d'unes aigües tan treballades com les del Ter. Aigües que han baixat del Pireneu llegendari, prop de les terres del comte Arnau, han creat les pedres de Ripoll, han travessat la Plana de Vich i amb sentors de les Guilleries ajuden a florir la meravella natural que duu per nom la Devesa de Girona.

En la història del moviment pairal organitzat hi ha diverses poblacions que bressolaren la Bona Nova i Barcelona hi ha tingut una importància.

tància forta derivada de les responsabilitats decapital. Si fugim de fixar la part concreta i entrem al món de les valors imponderables, si cerquem la pels de l'agde de la terra i volem trobar en els seus fèrments que vénen dels cossos de les generacions que ens precediren i ho relacionem amb el que després ha vingut, veurem que les terres de Girona han tingut molt de Piemont, igual que Barcelona tenia cossos de Roma, sense el Papat. La Sardana sortí d'aquestes terres per a esdevinir dansa general.

La racialitat de sons, més greus en la fonètica i amb la senzillesa senyora dels passats, resta tan actuals que un gironí troba més obstacles d'essència al les males passions el porten al pilot dels destins.

El fred de Girona és ferm, puix entre altres alenades de neu rep les del Montseny i les del Canigó. La calor a l'estiu resulta també forta per les emarcacions del riu.

Comprenc Girona a la tardor. El sol aleshores esdevé torrat com les seves casses del costat del riu Onyar. Tot el paisatge agafa un posat molt a propòsit com el fos per als pintors de l'impressionisme.

Les galeries on amb una corda i una galleda hom treu aigua del riu quan n'hi passa, el romànic de Galligans, el campanar gòtic blanquinos de Sant Feliu, que és dir Girona de lluny ja, als carrers silenciosos els records que tenen sempre un calent antio i els ponts i passarelles que es troben, tot ens parla d'una Girona ferma, d'una Girona que era un gran centre militar, la primera reclosa seriosa que l'Invasor havia de trobar des dels dies que Simó de Montfort trencà tot el reconeixement que poguéssim sentir pel que devíem de Pare Carlemany.

Hi hagué un temps que, com ara Astúries, Gal·les i Piemont, portà el nom de Girona el presumpte hereu del cabdillatge de l'Estat. Eren aquells temps en que Girona tenia denominació de ducat. Duc de Girona es deia el futur rei.

Han passat els anys i Girona no té un gran interès a reivindicar aquest títol perquè una vibració democràtica li fa donar poca importància al que fou senyal de jerarquia. Però si al nom autònic de Girona hom vol posar-hi un adjectiu inspirat en l'avior, pensi que aleshores el primer que li pertoca és el de Ducal.

CAUS CELI

Banc de Palafrugell

Inscrit a la Comissaria Règia de la Banca Privada

Capital... Pessetes 2.000.000

Reserves... 315.000

Casa Central: PALAFRUGELL

Sucursals: Sant Feliu de Guíxols. - Tel. 1116
La Bisbal - Tel. 630
Torroella de Montgrí. - Tel. 6

Adreça telegràfica i telefònica: "Banco"

PRINCIPALS OPERACIONS

COMPRA VENDA DE VALORS - DESCOMPTE, NEGOCIACIÓ I COBRAMENT DE CUPONS - DIPOSIT DE TITOLS - DESCOMPTE I NEGOCIACIÓ DE LETRES SOBRE ESPANYA I ESTRANGER - COMPTES CORRENTS A LA VISTA - I POSICIONS A TERMI - FIX - COMPTES DE TALVI

J. MARLY

BARCELONA

Rbla. Sta. Mònica, 12, pral. - Tel. 1938 A. i 4298 A.

Agència de Duanes
Trànsit Internacional - Comissió
i consignació

Preus alçats per a totes les mercaderies i tots els països

SUCURSSALS

PORT-BOU (Espanya) CERBÈRE (França)
MOUSCRON (Bèlgica) LIVERPOOL (Anglaterra)

Correspon a sen els principals de mar, pob a ions de frontera i producció

Perxas, Dorta i C.^a

BANQUERS

Inscrits a la Comissaria Règia de la Banca Privada

Casa fundada en 1897

FIGUERES

A. CLARA TURON

BANQUERS

Plaça Constitució, 2

CUPONS
VALORS
LIRE

Telegrams: CLARA TURON - Telèfon Urbà 28

Telèfon Interurbà 16

GIRONA

ARROS
VINS
CEREALS

N. 30, Santa Clara, 11-13, Girona

LA NOIA DE FIGUERES, per Salvador Dalí

L'Empordà, terra de pintors

Vint anys enrera no hauríem pogut ocupar-nos de l'Empordà, com a terra productora de pintors. Llavors i músics, semblaven la producció exclusiva d'aquesta plana vençuda. Muntaner, Pep Ventura, Abdon Terrades, Anicet de Pagès, Boech de la Trinxeria, són noms que demostren la nostra afirmació: més cap a nosaltres, trobem Pous i Pagès, Pere Corominas, Enriqueta Paller i Trullol, Josep Palahi, E. Montfort-Torrès, Josep Serra, Antoni Juncà, i altres, que mostren el talent literari i musical de la terra empordanesa.

Fins als temps presents, no havíem pogut copsar la realitat pictòrica en la vida empordanesa. En aquesta manifestació de l'esperit, trobem una vegada més, la frisança de la nostra gent envers el que representa evolució i progrés: els fills de les generacions, volants dels 68, que acolliren cordialment els idealistes republicans i federalistes, les doctrines del gran mestre Pi Margall, havien d'acollir també amb el cor obert les manifestacions avantguardistes de la pintura mundial.

L'anany de renovació i dignificació que políticament havien mostrat els pares, devia palesar-se en les darreres generacions, en sentir abraçada la seva ànima per la guspira de l'art pictòric.

Però, així com a l'Empordà toren acollides escrites, amb els braços oberts, les vibracions de l'ànima universal, amb tota l'efusivitat d'un cor generós, però no pas desprovist de la serenitat d'un cervell mesurat, així també trobem en el conjunt de la nostra civilització pictòrica, aquell sentit catalanista que ens porta a sospesar el pro i el contra dels moviments més avançats, tot acollint-los noblement i francament, sense barreres penes.

Marian Llavenera, Josep Bonaterra, Salvador Dalí, Joan Vergès, J. Pujol, Jacint Noguera, Germans Baig, etc., són els noms de les estrelles més o menys grans que han aparegut suau en el cel pictòric del nostre Empordà. Uns són ja ben coneguts per tota la Catalunya, altres no han passat encara les files comarcals, però els qui no són encara realitats paleses, mostren la esperança de futures realitzacions.

Marian Llavenera, el "gentleman farmer" de Lladó, el pintor de la sinceritat, ha vist ja consagrat el seu art per la crítica, i les seves obres són ja joies prestes d'importantíssimes col·leccions. Treballador infatigable, se sent amb el cor rubert de totes les potències, i capaç de totes les obres. Mentre prepara una nova exposició, per a la pròxima primavera, a les Galeries Layetanes, on exhibirà un munt de teles d'aquella seva pintura madura i musculosa, alhora, treballa arduament en una magna obra, «Les

noces de Canaà», tela de tres metres per cinc, en la qual es veuen ja les fulguracions del seu temperament profundament pictòric. La personalitat artística d'en Llavenera, ens recorda aquelles paraules autobiogràfiques de l'artista Millo, el célebre escultor de Banyuls: «La natura — diu — és plena d'harmonies, i jo serveixo per a expressar-ne algunes, tal com una pomera serveix per a donar pomes. El que cal, és veure les harmonies, la qual cosa és efecte de l'observació constant i diària. I no pretenc pas haver trobat res fora d'ella, com tampoc la pomera pot enorgullir-se d'haver inventat les pomes». L'honrada paleta d'en Llavenera ens fa gaudir la formosa de les nostres terres altes, i en les seves harmonies s'abreia el seu art, sedejant d'immortalitat.

En Josep Bonaterra, el celebrat pintor de les terres seques de l'Empordà, terres batudes per les tempestes canigonesques, ha restat un temps en vaga. Aquell seu temperament inquiet ha presat un moment d'aplanament. Els preparatius que està duent per a una pròxima exhibició a Perpinyà, ens fan esperar el seu retorn al treball intensiu, i amb ell confiem perquè arduament la seva obra tan brillantment començada.

Salvador Dalí, és més conegut del públic barceloní i madrileny, que de la mateixa gent figuerenca. El seu esperit arboreal de totes les inquietuds pictòriques mundials, ha rebut una gloriosa consagració en l'exposició que suava ha fet a les Galeries Dalman de Barcelona. Unànimement, la crítica solvent de la capital catalana l'ha proclamat una de les personalitats més formidables de la moderna pintura catalana.

Les seves darreres teles, mostren l'afirmació d'un temperament fortament català, i per tant obert a totes les anies renovadores. Forçosament la seva crinera devia flamejar a l'impuls d'aquell anhel renovador de la pintura, iniciat per Matisse, l'any 1908, revolta contra els ritus prescrits, dels quals, la seva intel·ligència il·luminada per un coneixement profund de les coses pictòriques, els havia demostrat la inutilitat per arribar a assolir el col·lo ideal proposat: el lirisme. Així tenim en Salvador Dalí un dels portaveus més capacitats i documentats del cubisme i de les seves escoles derivades.

També tenim el dibuixant Vergès, dotat d'un fort temperament al·lucinatori, al qual ja després d'una forta influència nonellista, ens mostra les visions d'encontrades industrials, copsades en els seus rematges per les terres lloreneses.

En J. Pujol s'ha revilat en una recent exposició un dibuixant inte-

PALAFRUGELL. — Dins la Vila

ressantíssim. Els seus retrats mostren una paleta sucosa i expressiva, que pot assolir amb el treball, un mestratge remarcable.

En Jacint Noguera Alvaro, pintor de temperament, rebert de desitjos d'aprendre, conquerirà el domini de l'art pictòric, si aconseguix en la seva vida, vers la qualitat per a la qual ha nascut. En qualitat, té bona visió i té voluntat: cal tan solament que senti la devoció del sacrifici que l'ingasa una vida dedicada a

l'art, car no hi ha res gran sense dolor.

Els germans Baig, coneguts com a pintors i caricaturistes, són una veritable esperança per a l'edevanador artístic de l'Empordà.

Altres i altres n'hi han de conreadors modestos humils, que van mantenint l'escalafó de cordialitat i comprensió necessàries a l'eclosió de les figures que hem anota concutit i que faran ressotar l'Empordà com a terra de pintors i músics.

VILLIVOLE

Anecdotari figuerenc

La reintegració del culte parroquial en 1811

El dia 9 de febrer de 1808 entraren a Figueres francesos del Perthes les tropes franceses qui, amb el nom d'amigues, prengueren possessió del Castell de Sant Ferran i següent cap a Barcelona, deixant a l'Empordà desolats i d'ocupació.

El mes de juny contemplà l'alçament popular contra l'invador. Tot-hom, sense distinció, sota el cabdillatge de l'heroic Clarió, lluità per la independència i per la llibertat.

La Comunitat de Preveres de la parroquia de Figueres, prou commoguda i perjudicada per les invasions de 1792-93, durant les quals el temple parroquial va ésser convertit en quadra, grans de altars, destruït l'arxiu, profanades les imatges i desenterrats els cadàvers dels sacerdots, no havia pas perdut l'ale per lluitar en defensa dels drets sagrats que creia escarnits i trepitjats pels soldats de Napoleó.

Prova de la part principalíssima que a Figueres, com per tot arreu, prengué la clerecia en l'alçament patriòtic, és la dispersió dels membres de la Comunitat, els més joves de la qual apareixen en el sege de Girona; les pàgines en blanc del llibre de Memòries de la Comunitat durant els anys nefastes; la gesta heroica del beneficiat i capella de l'Hospital, mossèn Ramon Bataller, amenaçant l'invador de cobrir amb sa capa litúrgica el cadàver d'Alvarez de Castro, el defensor de Girona, quan anà a cercar-lo als grans de la fortalesa per acompanyar-lo cristianament a la fossa i el trobà completament nu; la nota posada en els llibres parroquials indicant la cessació de tota solemnitat del culte fins a l'any 1811; la part que toca a la clerecia en la tan heroica com estèril Rovrada que produí la possessió durant uns quants mesos del Castell; i el fet, al·lucinant significatiu, de que la reintegració del capítol parroquial no tro-

BANC DE FIGUERES

DE LLUIS VERGES VILANOVA

CORRESPONSAL DE LA
BANCA MARSANS
DE BARCELONA

Es el Banc comarcal més acreditat per la seva formalitat, economia i reserva en les operacions.

Comercial Combalia-Sagrera, S. R.

Teleg. Bergon - Telèf. 646 A.
Passeig de Colomb, 23

Jean Mesmer, S. R.

Societat Espanyola de Transports
Teleg. Mesmer

Duanes i Transports

Embarcs, Trànsits i Assegurances

BARCELONA

PORT-BOU

FABRICA DE PASTES ALIMENTICIES

MARTINEZ

ELABORACIO ACURADA
AMB FARINES DE PR
MERA QUALITAT I
SEMOLES

NORD, 42

FIGUERES

CALENDARI I TARGES DE SURO

Impremta C. Barnes

PALAMOS

CENTRE D'ESPECIFICS
Medicaments purs garantits

Despertadors - Rellores de paret - Rellores de polsera - Rellores de butxaca - Reparacions de totes menes amb promptitud i garantia

Gras Grewé
"LA PRECISION"

Anells - Arracades - Braçalets - Polseres - Segells d'or - Moneders - Cadenes d'or i plata - Carrer Major, 44, Palamós

ESL MAGATZEMS

PUIG-PARIS

DE

FIGUERES

Són escola de bon gust i economia

FIGUERES

GIRONA, 3

MARAGALL, 4

Col·legi de Santa Maria

De 1.ª i 2.ª ensenyança i comerç pensionistes, mig pensionistes i externs

Telèfon 13

BLANES (Girona)

Banc Vitalici d'Espanya
Companyia Anònima d'Assegurances

Fundada en 1880

Assegurances sobre la Vida i Rendes Vitalícies en totes llurs comb'nacions

Assegurances de Transports Marítims, Terrestres i de Valors

Total pagat als assegurats per la Companyia des de la seva fundació: Ptes. 133.143.051'71

Domicili social: Rambla de Catalunya, 18

BARCELONA

DELEGACIO A GIRONA

Liceu "Monturiol"

Carrer Po, 9 i 11

Telèfon núm. 486

FIGUERES

CENTRE FUNDAT EN 1913

Detall d'ensenyaments:

Ampliació de l'ensenyament primari - Batxillerat - Magisteri - Comerç - Carreres oficials fàcils - Francès i Anglès - Labors - Càlculs i comptabilitat; reforma de lletra; correspondència, mecanografia i estenografia

Classes per a senyorettes en locals a part

Set professors titulars i dues professores

Títol de Tenedor de llibres en acabar els estudis comercials

Alumnes interns, mig interns i externs

Epilèptics - Cureu-vos - Nerviosos

solament amb els cèlebres antiepilèptics de l'establiment Químic Farmacèutic del Cav. Clodoveo Cassarini, de Bologna (Itàlia)

LLOCS DE VENDA — A Barcelona: Dr. Tomàs Sanchis Moscardó, Rambla del Centre 31. Dr. J. Segalà, Rambla de les Flors, 14. Sra. Vidua d'Aina, Passeig del Crèdit, 4. Dr. Andreu, Rambla de Catalunya, 66. Senyors I. Uriach i Companyia, Sanch, 4. Doctor Josep Martí, Consell de Cent, 341. Senyors Soler i Mora, Jaume I, 18. Farmàcia de la Creu, Avinyó, 27. Banús i Morató, Societat Anònima, Plaça de l'Àngel. A Girona: Doctor Josep M.ª Pérez Xifra, Abetadors, 2.

bés sinó quatre sacerdots disposats a fer el jurament de fidelitat i submissió a la França.

En plena victòria de les seves armes Napoleó no oblidà que per tal de fer perdurable l'ocupació, no podia desconèixer els sentiments arreliadissims de religió dels pobles que havia conquerit amb la força de les armes.

A 28 de desembre de 1810, l'intendant de l'alta Catalunya signava a Girona el trasllat del decret del Comandant de l'Imperi, comandant superior dels exèrcits d'ocupació d'aquesta part de la Península — decret que el subintendant de Figueres, Esteve, comunicava el dia 9 de gener de l'any següent als joves sacerdots que per al servei indigne restaven a Figueres — en el qual es llegia: «Considerant a més que es just fer distingir de sos retinents als Beneficiats, que han estat dels a la govern.»

Que en fi la Comunitat sudista no fa part de las corporacions religioses que han estat suprimides. Vist lo informe donat per lo Intendant de la alta Catalunya.

Havem decretat i decretem lo següent:

Article 1. — Provisoriament i fins que altre cosa no se hagi disposat, els Bns proveïents de la Comunitat de Figueres que actualment estan baix la ma del govern, seran tornats a esta Corporació per lo 1 de Gener proxí.

Article 2. — Provisoriament i fins que se hagi pres un medi general i definitiu en esta materia, las 22 prebendes que componian antes la Comunitat seran repartides del modo següent:

Primo: al Pàrroco de Figueres, 1 part.
 A cada hu de sos Vicaris, 2 parts.
 Als Rnts. Dalmau, Petit, Niu,

PLATJA DE LA FOSCA

Gibert, antics Beneficiats que han prestat lo jurament i fet acte de submissió. — parte.

4º Al Govern, 15 parts.

Article 3. — Los Beneficiats se regiran per o espiritual conforme als costums antics, y a mes com selos sera manar per mon Senyor lo Bisbe, lo qual sera pregat de prescriure a dits Beneficiats (exceptuats lo Pàrroco y los Vicaris) que se dediquen a las funciones pastorals.

Poes després, malgrat les limitacions imposades pel decret i les exigències aplicades dels dominadors que en tot pretenien el control del subintendant de Figueres, la gloriola Comunitat de Sant Pere, integrada pels quatre beneficiats que en el decret s'esmenten, a més a més del Rector i els vns vicaris i dels religiosos Joan Puig, Francesc i Felip Miquel, caputxins, admesos com ad-junts d'ordre del Vicari general Tobias, república el culte parroquial, resonant el salms de Matins i Laudes sota la volta de l'església de Sant Pere, qui si tantes profanacions i vergonyes havia contemplat durant el bienni tristíssim, no havia deixat,

per això, d'esser el foc en bral-lava poderosa la fama del veritable patrioisme.

Mn. AGUSTI BURGAS

Sobre els mercats figuerencs

El 24 de juny de l'any passat, en aquestes mateixes planes de LA VEU DE CATALUNYA, a la fulla dedicada a la nostra estimada ciutat de Figueres, vaig publicar un petit resum del que són els mercats que celebren

els dijous de cada setmana, i dels fruits i riqueses que donen les nostres comarques del pla, garroixa i muntanya.

A la mateixa ressenya remarcava amb pena, per ésser jo fill de la ciutat i fer-me vergonya l'haver-ho de manifestar, els defectes de què es sentien els nostres mercats, defectes que són de runa per a la mateixa ciutat que no veu prospera; els seus mercats com caldria, més a més el és lo en compte que els mercats setmanals que celebra la pàgesia, són l'únic al·licient vital de què disposa Figueres.

Els defectes, dels jo, no són altres sinó la manca de facilitats, ultra les incomoditats i la sobra d'abusos que

cometen els venedors dels indrets (siguin places o carrers) on els països celebren els mercats, i l'haver-els de suplir la falta que comet la ciutat en no llogar-los els seients, les gabies i les mesures, i en no prestar-los un magatzem de mercaderies sobreres del mercat, coses totes aquestes que haurien d'esser fornides pel Municipi que tan bonament els cobra elevats arals.

Aquesta exposició de defectes a corregir que vaig fer en data oportuna, tot i trobar-la el comú dels ciutadans raonada i justa, ningú, com ja suposava, no la va recollir. La mateixa sort de caure al buit, i fins altra de pitjor, la havien tingut altres articles meus, publicats al nostre setma-

nari «La Veu de l'Empordà», tractant els temes de la riquesa agrícola de la nostra comarca i dels mercats que se celebren en aquesta ciutat de Figueres.

En ésser avui altra vegada pregat perquè fes algun treball per aquest número extraordinari de LA VEU DE CATALUNYA, que es dedica a les comarques gironines, i a l'alta ciutat, ha estat la casada que jo hagi recordat el que més amunt he esmentat i que em suggereix la reflexió que els ciutadans o v llatens, tenen i consideren generalment els pàgesos agricultors com uns éssers inferiors que haguessin estat posats al món per tenir força i ombrosa fillada per a servir bé els ciutadans o vilatans,

i perquè a més a més, sense plànyer's als treballs i fatigues, ja sigui el cortal, al galliner o al camp, produeixen abundant de fruits bons, sens, ben bons i ben econòmics per a fruit-ne ells, els ciutadans, amb tot el sol.

Aquestes consideracions caldrà em-facten pensar — co que no és — que aquesta gent hagués llegit i estigues enmanada de les doctrines de Charles Maurras quan diu: «Els pobres, els ignorants, els pobres, han d'esser continguts, rebuts, el sal, en llur estat d'inferioritat d'esperit; sols un petit nombre de privilegiats de la natura o de l'organització social natural, som admissibles a la plenitud de la vida.» (1).

«Aquest petit dels pobres és per llur felicitat mateixa. El vulgar, com que no pensa, és exempt de totes les penses; als baixos esglaons de l'escala social hom viu a penes; hom vegeta en una estupor benaurada.» (2). «Tota la missió d'aquesta és treballar perquè els de dalt treueixin amb tota assegurada de la possessió tranquil·la del regne de la Belleza.» (3).

Per a la ciutat també podrà tirar un pamflet, com a conclusió d'aquestes reflexions, el que és de la casa patral de la pàgesia que hauria d'esser la llotja de contractacions i no és sinó un lloc d'ensarbo de tota mena de gent estranya a la pàgesia.

JOSEP SABATER

(1) Còpia de «Les Serviteurs du Châmin de Paradis».

(2) «Chemins du Paradis, I. e. prefaci: LXXIX i LXXX.

(3) «Action Française».

De les terres catalanes

GIRONA

Nota demogràfica

Durant el propassat mes de desembre, a les terres gironines, es registraren 844 naixements, 671 defuncions i 262 matrimonis, dels quals correspondrien a la capital 34, 44 i 15, respectivament.

L'entrada del rector de Sant Feliu

Dissabte féu l'entrada solemne el rector nou de l'excollegiata de Sant Feliu, doctor Lluís Puigmitjà, qui, amb aquest motiu, obsequiarà amb un dinar extraordinari els acollits a la caritat, i amb un benestar a l'aire, llure, els alumnes del catecisme parroquial.

Mort assíllat

A Sant Jordi Desvall, als baixos d'un edifici propietat d'aquell Ajuntament, fou trobat el cadàver d'un capità, mort per asfíxia.

Altres noves

A Joan Godari, fill de Joanella, li furaren 60 pessetes. Com a suposat autor, fou denunciat un company seu de dispena anomenat Antoni Dalmau i Vergés.

Oficialment, s'ha declarat l'existència de la febre aftosa als termes municipals de Vilanova de la Muga i d'Amer.

A la Direcció d'Obres públiques seran admeses, fins el dia 5 del mes entrant, les propostions per a optar a la subhasta de les obres del tros tercer de la carretera de Ripoll a Coll de Cubet, sota el tipus de pressupost de 659.242,33 pessetes.

LLEIDA

Notes diverses

En Francesc Gilg, fill d'aquestes terres, ha ingressat al cos de vigilància i amb destí a Badajoz.

L'Ajuntament està habilitant un local, tocant a l'Escola Municipal de Música, el qual ha arrendat per destinari-lo a pare del material d'indendis.

Divendres l'ex-alcaldé, senyor Bordaia es possessiona del càrrec de metge de l'Institut d'Higiene.

S'estan arranjant les habitacions d'un local, el qual es troba al costat de la que ocupa la brigada sanitària municipal, per tal d'instal·lar-hi el dispensari antitubercular.

L'entitat «Petrolis Porto Pís. S. A.», ha demanat autorització per a instal·lar un aparell distribuïdor de gasolina al quiboneres i hectòmetre 10 del camí veïnal de Bellpuig al Tallat.

Ha estat adjudicat a la casa «Instal·lacions Industrials», de Bilbao, el concurs d'una apsonadora de vapor de 15 tones, destinada a la secció de vies i obres de la Diputació.

L'Ajuntament de Montgry ha demanat a la Diputació «permís per a plantar arbres al tros del camí de Balaguer a Agtament, que creua amb el dit poble.

TARRAGONA

Trobada a la Fàbrica de Tabacs. En les excavacions de la Fàbrica de Tabacs, es descobrí ahir un altre interessant mosaic, incomplet.

Accident d'auto i atropell

L'autòmbus número 1.286 T. del servei de Torredembarra a Tarragona, en passar pel carrer de Sant Agustí, ocasionà desperfectes d'importància a la confiteria Riols.

L'auto número 1.651 T. atropel-

Robatoris

D'un mas de Tomás Escot foren furats diferents objectes.

Al mercat de la Part Baixa, també penetraren uns lladregots als llocs de venda de Josepa Roca i Lluís Clat.

Moviment del Port

Entrades: el capor Cabo Peñas, d'Avilés, amb càrrega general; «Cabo Quejo», de Marsella, també amb càrrega general; «Unión», de Certe, amb bocots butle.

Sorides: el vapor «Marqués de Chavarrí», cap a València, en llst; «Unión», cap a Certe, amb vi; «Cabo Peñas», cap a Barcelona; «Cabo Quejo», cap a Bilbao. Tots dos amb càrrega general.

Per indultats i sospitosos foren detinguts Josep Oliveras, natural de Campmany (Girona); Antoni Vicente i Montoya, d'Oran; i Joan González i Peco, de Vera (Almeria).

Ha mort el senyor Artur Triana, tinent coronel del regiment d'Almansa.

MANRESA

La dona verge i la companyia

Hom anuncia per a molt aviat la vinguda a Manresa de la gran companyia de comedia catalana Viladell.

Sembla que l'obra amb la qual es presentarà al públic és la de Manuel Fontdevila, «La dona verge», que és indubitablement el millor èxit de públic de la temporada.

Demés, les simpaties de l'autor i el bon record d'anteriors actuacions de la companyia, fan augurar un èxit notable.

L'espectació és gran, i més després dels comentaris de la premsa i de saber que l'obra acabava d'esser traduïda al castellà.

Les inspeccions d'Hisenda. A Manresa, aquestes darreres anys, han sovintejat les inspeccions.

Darrerament, aquests dies, hem tingut el gust de veure arribar en senyals automòbils els senyors inspectors d'Hisenda, els quals han compliment l'alcaldé, i després, acompanyats del secretari interí, senyor Aguilera, han anat a dinar a l'Hotel de Sant Domingo.

No sabem que s'hagin imposat multes aquesta vegada.

La nova Junta del Cens

La Junta Municipal del Cens electoral d'aquest terme per al bienni de 1927-28, ha quedat constituïda de la següent manera:

President, Carmel Izquierdo Sánchez, jutge de primera instància.

Suplent, Josep Playà Villarsau, jutge municipal.

Vice-president, Josep M. Calatà de Gand, notari més antic amb residència a la ciutat.

Suplent, Josep Comas Sorribas, notari.

Vocals: Castor Calviño Sabado, comandant d'infanteria, i Ramon Puigarnau Prat, regidor designat per l'Ajuntament.

Secretari, Alfons Poblet Boquer, secretari del Jutjat de primera instància.

Suplent, Pere Ballac, secretari del Jutjat municipal.

Altres noves. — La Congregació Mariana, Menor de Manresa, amb motiu d'escandals d'esser els quaranta anys de la seva fundació, amb el segon centenari de la canonització de Sant Estanislau de Koeska, celebrará el propiament mes de febrer solemnes festes, el programa de les quals procurarem publicar un d'aquests dies.

—El dia del sant del Rei es va celebrar un banquet al P. U. P.

—S'està preparant una gran setmana franciscana, el programa de la qual publicarem oportunament.

—Terra amorosa, de Fidel S. Riu i Dalmau. —Encara trase el religat, tenint l'empremta de la mà de l'impressor, ens arriba el nou llibre de poemes i cançons que acaba de publicar el nostre estimat company, director literari de la revista «Ciutat», F. S. Riu Dalmau.

Després de sis anys de silenci poètic, En Fidel Riu ens dona en aquest tercer llibre el millor fruit d'aquestes anades, curament revisat i pol·lit. No hem tingut encara temps de llegir-lo, però amb el sumari davant nostre podem veure com s'irte de nou en aquest llibre el poeta del «Cant Geòrgic», cantor apassionat de la muntanya.

Els poemes i cançons que componen «Terra amorosa», comprenen els anys de 1921 a 1925. El volum conté quatre parts: «El meu cant», «El corral i la selva», «Motus de joia al camp» i «Paisatges dins la selva». Aquest llibre ha estat curament es-tampat a la impremta de Sant Josep.

Mentre esperem poder parlar més detalladament de les poesies d'aquest llibre i de la personalitat poètica del nostre amic, ens plau saludar l'aparició de «Terra amorosa» amb estívida joia.

SABADELL

Tanda d'exercicis

Dintre del pròxim ma, de març, donarà una tanda d'exercicis espirituals en aquesta ciutat, l'Il·lustre Jesuïta P. Bolós.

Memories i records del Dr. Sardà. La direcció de la Biblioteca Sabadellenca ha donat a les aixes el primer plec d'originals del llibre «Memories i records del Dr. Sardà» i Salvany.

Aquest volum serà el tercer dels que publicarà la dita Biblioteca dintre de l'actual any.

Confèrència sobre cooperantisme. L'«Aplice Esperanza Grupo» té organitzades les següents visites i conferències:

Dia 2 de febrer, conferenciant F. Climent Terrer, publicista i pedagog, tema: «L'evolució humana».

Dia 20, conferenciant, Antonia Puig de Carbó, membre de l'«Acció Femenina» de la capital, tema: «Vida d'or i blava», amb projeccions. Visita al banyell d'aigües per al proveïment de Sabadell, aixecat al Taulí.

Dia 6 de març, conferenciant Alfons Casals, director de l'«Acadèmia» d'aquesta ciutat, el tema s'anunciarà oportunament.

Dia 20, conferenciant J. Colominas Roca, arqueòleg, tema: «Una visita Arqueològica a les illes Balears», amb projeccions.

Dia 3 d'abril, conferenciant Hermínia Feliu, membre de l'«Acció Femenina» de la capital, tema: «Comentaris d'una noia sobre el llibre d'Orosio i Gallardo. — Lletres i una noia». Visita a l'«Acadèmia» pública Municipal d'aquesta ciutat.

Dia 17, conferenciant doctor Joan Malloré, ex-intern de la Maternitat, tema: «Puericultura».

Dia 1 de maig, conferenciant doctor Idefont Moragas, doctor en farmàcia i professor de matemàtiques de l'Escola Industrial, el tema s'anunciarà oportunament.

Dia 15 de maig, conferenciant Maria Burgués, ceramista, el tema s'anunciarà oportunament.

Llçons de litúrgia. El setmanari «Cultura Cristiana», portaveu de la Schola Cantorum d'aquesta ciutat, ha començat a publicar traduccions al català un col·lecció de lliçons de litúrgia extretes

de los volums de propaganda catòlica del que fou eminent sabadellenc doctor don Feliu Sardà i Salvany.

Una gestió

Per la Unió Patronal de Mecànics i Metallaris de Sabadell, ha estat cursat el següent telegrama al ministre del Treball:

«Unió Patronal Mecànics i Metallaris de Sabadell, representant dos mil obrers empleats en els seus tallers, acut V. E. pregant que es digni concedir l'interferència Comis Regulador Industrials, per a procurar resolució satisfactòria al contingut R. D. i de novembre últim que lesiona s'establement interessos constructors de maquinària, la qual sobirana disposició obligarà tancament definitiu tallers i a l'atur forçós obrers esmentats. — President accidental, Baetana».

Amb el mateix objecte la Cambra Oficial de Comerç de la dita ciutat ha cursat també el que a continuació s'expressa:

«Vice-president Consell Econòmic. — Madrid. Han acudit a aquesta Cambra industrials metallúrgics que ocupen en llurs tallers uns dos mil obrers, i han manifestat lesiona greument llurs interessos. Reial decret 4 de novembre últim, per la qual cosa sol·liciten tenir representació en Comis Regulador Producció per intervenir en les qüestions sobre aplicació del dit decret. Aquesta l'ambra fa seva tal petició per constituir-la d'interès general. — President, Marce».

La rua de Carnaval

El Comitè Pro-Carnaval, ha complimentat l'alcaldé senyor baró de Viver, el qual ha ofert tot el seu ajut perquè la Rua revestís la major importància i esplendor.

El Comitè ja té anunciada la inscripció de diverses carrosses, que a jutjar pels projectes presentats, seran dignes de disputar-se els importants premis que s'ofertaran.

La inscripció de vehicles i disfresses, que serà gratuïta, s'ha oberta ja per optar a premi, s'efectuarà a l'oficina de ceremonial de l'Ajuntament (situada als baixos de la Casa Consistorial), en els dies i hores que oportunament s'anunciarà.

Societat d'Atracció de Forasters

La Societat d'Atracció de Forasters d'aquesta capital ha celebrat recentment la seva Junta general ordinària presidida per don Marian Rubió i amb assistència d'un considerable nombre de socis.

El Secretari general de la Societat don Manuel Folch i Torres, va donar lectura a una extensa Memòria ressenyant els treballs realitzats per la Junta Directiva dins l'any 1926, la qual acusa una brillant gestió.

Entre les dades que en l'esmentada Memòria es consignen, són particularment interessants les que fan referència a la tasca desenvolupada per les oficines de Secretaria, de la qual donou idea les 1.440 comunicacions cursades dintre l'esmentat període i les 1.500 rebudes, sol·licitant informes, exposant alguna iniciativa o interessant a la Societat sobre algun extrem relacionat amb el turisme.

El desenvolupament de l'entitat ve demostrat pel fet d'haver aconseguit la xifra de 225 el nombre de socis de nou ingressats, amb els quals les llistes socials s'han augmentat fins a 603 individus.

Amb els sis delegats nomenats dins del mateix període, el nombre de representants de la Societat suma en l'actualitat 351, dels quals 63 corresponen a Espanya i 288 a l'estranger.

En el capítol dedicat a propaganda, consten editades 17 noves publicacions en quantitat total de 115.400 exemplars, i un repartiment total de 121.580 fullats, guies, cartells, fasci-

cles, plànols, etc., impresos en diversos idiomes.

En el que ateny a serveis públics i millores urbanes en relació amb el turisme, es consignen aquelles gestions portades a cap per la Junta en el sentit de procurar llur millora, bona part de les quals han estat coronades amb satisfactoris resultats.

Es fa constar igualment en la Memòria de referència el moviment turístic dins el període a què la memòria fa referència, el qual es troba representat pels 119.323 forasters de diverses nacionalitats que s'han estajat en els diversos hotels i fondes de la capital, per 8.150 serveis directes fets per les oficines d'informació a forasters i turistes de diverses procedències, i pels de 10.374 turistes de nacionalitat francesa, anglesa, nord-americana, alemanya, italiana, suec, iugoslava, danesa, turca, mexicana, austríaca, japonesa i espanyola que ens han visitat formant part de diverses caravanes, expedicions, congressos, creuers d'esbarjo, etc., etc.

En l'esmentada sessió fou aprovada una proposició presentada per la Junta directiva a l'Assemblea, autoritzant al delegat d'aquesta, capitat de la Comissaria Regia del Turisme per a concórrer a les seves deliberacions.

Finalment el senyor President va donar lectura al seu acostumat discurs en el qual va posar de manifest la importància que té per a una ciutat la cura de la seva neteja i pulcritud dels seus carrers perquè pugui oferir, realment, l'aspecte d'una urbs moderna i de civilització cometa.

Va dir que pel bon nom de la ciutat és necessari que tots els seus carrers tinguin el mínim de neteja, sense el qual tals sectors de la via pública queden al nivell dels dels pobles que no han sabut avançar pel camí del progrés.

Moltes vegades — va afegir — per dis-simular en aquest concepte una profunda falta, els ciutadans atribueixen a deficiències dels serveis públics, a l'escassa quantia dels pressupostos, la manca de neteja pública, teoria acomodaticia que no pot acceptar-se de cap manera, per ésser la neteja una qüestió d'indole personal, la que el carrer més descuidat pels organismes municipals, sense voreres, ple de sots, pot ésser un carrer brut o net segons vulguin els seus habitants.

Va dir també que és veragades quan observem un poble que sembla des-conèixer tota noció de neteja volem trobar l'explicació de la seva incuria, en el fet de la seva situació topogràfica, sense preocupar-nos en el més mínim de corregir aquell defecte. Diem que és un poble de muntanya, que els de la costa són més nets, sense considerar que molt sovint aquest poble té al seu costat un riu caudalós d'aigua cristal·lina, circumstància que li permetria tenir millor cura de la seva higiene.

Va acabar sentant que és necessari que els ciutadans sentin vergonya de la manca de neteja; que considerin aquesta neteja com un deure civil i lluitin amb totes llurs forces per a millorar-la en tot el país, sense acudir al procediment de tancar els ulls per no veure go que no hauria d'existir, puix allo que no veuen els naturals no deixaran d'observar-ho i començar-ho els forasters, i dignin el que vulguin, el cert és que pensaran allo que no haurien de pensar; per això, que en lloc de cercar gallinuts i excuses a faltes que tots tenim el deure de realitzar el màxim esforç per a redimir-nos-ens, preclama que sem tot el nostre interès a corregir-les, puix solament en aquesta forma podem considerar-nos com un poble modern i culte.

El discurs del senyor Rubió fou premiat amb calorosos aplaudiments, i es donà per acabada la sessió.

Recordem a les entitats i als particulars que voldran trametre'ns articles o notes publicades, la necessitat molt alta de fer-ne el menor cas, d'avaluar oportunament els originals amb un segell o una signatura.

Fills de F. Brillas

Agents exclusius per Blanes de la Companyia M. S. A.

Línia d'automòbils de Blanes a l'estació

Servei a Santa Gristina durant la temporada d'estiu

Automòbils de lloguer i viatges

BLANES

LLAVORS DE SELECCIO

Procedències estrangeres i país : Serviment a tot arreu

Horta - Farratgeres - Flors - Arbres

Flori - Germans

Indústria, 5; i Portella, 2

FIGUERES

"Royal Spor Bar"

Eixample, 2 - Cervans, 38-40

servei dels licors de les millors marques

R.

ESPECIALITATS SELECTES DEL COMERÇ I DE LA INDÚSTRIA

Crema de Belleza Farnese
Le Parfumerie Violet, de París, és l'única de gran luxe que es troba en les grans perfumeries. Diposit per Espanya, Carrera i C. C. de París, 204, Barcelona. Apartat 985. Tel. 2027 A.

Emulsió Scott — Fortifica els pulmons, regenera la sang; proporciona vigor als debils. Tan eficaç per als adults com indispensable als nens. Cada cullerada condueix a la salut. Mig segle d'èxit.

Botoneria Barcelonessa — Joan i Caletà Vilallés, S. en C. Fàbrica de botons de pedra, vidre, esbanyats, corcos. Fàbrica d'aigua oxigenada. Carrer de Girona, 51. Tel. 1.400 S. P. Direcció telefònica Vidrieria. Barria.

Vidrieria Barcelonessa — Joan i Caletà Vilallés, S. en C. Fàbrica de Vidre, Ampolles i garratons, bombones, vidre imprès i estriat. Carrer de Girona, 51. Tel. 1.400 S. P. Direcció telefònica Vidrieria. Barria.

Enciclopedia Catalana
Volums escolits de l'Editorial Catalana. De venda a la Llibreria JARALDIA.

Art del Moble — Fusteria-Ebanisteria, Construcció, Decoració. Especialitat en els mobles d'estil o opus. Ràpida en el compliment de les comandes. P. Casas, Corsega, 371. Tel. 2766 G. Barcelona.

H. Blanco Bañeres — Confiteria-Tapiceria-Libreria i diferents articles per a decoració. Carrer del Call, 21. Plaça de Sant Jaume, Barcelona. Hi trobareu tot el millor de la seva especialitat.

Arques "Soler" — Les úniques d'un Bloc Massiu amb blindatge (patentat). Fàbrica i despatx, Aladana, 3, Barcelona. Tel. 4534 A. Concessionaris a Madrid amb dipòsit Fiel S. A. Caballero de Gracia, 7 i 9. Tel. 2069 H.

CULTIVADOR AMERICA
L'IDEAL PERA ESTALVIAR
JORNALS, ESCATAS CAMPS, MORTS VIVES.
REPARTIDORS PERE PARÉS
BARCELONA - BARCELONA

Tipografia Emporim, S. A.
Les més asseques impressions de la urbs
Ferlandina, 9 i 11

S. A. de Drogueria VIAL-RIBAS
Especialitats orolúctes que nics i farm. cèulics, querrues, vins, licors, perfumaria, vernissos, pintures, etc.
Central: Moleda, 21
Sucursals: Born, 1; Hospital, 2; Ròia de les Flors, 25

Joan i Caletà Vilallés — «Barrina Vilallés», Fàbriques a Reus i Tarragona. Apartat de Correus número 3. Direcció telefònica «Vilallés Reus». Si comenceu d'usar-la no en sabreu prescindir.

Cerebrino Mandri — Veritable especific del dolor nerviós o resumit que desapareix per rebre el seguit. Cura mal de cap, neuràlgies, les molesties pròpies de la dona. Evita la cura. La Grip. Tonic Mandri.

Productes Làctics — Llet condensada «Múria» i «Victòria», qualitat insuperable que al preu de 155 pessetes el pot. es ven als millors establiments d'Espanya (Manlleu) Barria. Carrer Vilanova, 15. Tel. 2163 S. P.

ANIS MORERA
RON MANZANILLO
DONCHE MORERA
MARQUES MONDIALS

ANIS MORERA
RON MANZANILLO
DONCHE MORERA
MARQUES MONDIALS

En Pin i Soler és mort

Amb dolorosa sorpresa ens assabentem de la pèrdua d'En Pin i Soler, un dels homes més interessants de la nostra renaixença literària i espiritual.

La seva edat era avançada, tenia vuitanta anys. El seu cos encoratjava feia temps que necessitava la companyia del bastonet; però, malgrat els anys, el seu caminar lent i el seu cabell i barba de venerable blancor, no esperàvem que la mort l'hagués de pendre. Quan fa pocs dies, no podem precisar quants, el vàiem jugant la seva tasca partida d'escac a l'Ateneu, estàvem ben lluny de creure haver d'escriure aquestes precipitades ratlles. Déu el tingui a la Glòria.

Pin i Soler va néixer a Tarragona l'any 1842. A la mateixa ciutat va cursar la carrera del magisteri. Anà a Madrid a fer oposicions a una càtedra de les Escoles Normals Superiors i seguí els cursos de Filosofia i Lletres. Per haver pres part en una mica activa en la bullanga coneguda amb el nom de «Nit de Sant Daniel», es veié precisat a sortir de la Península. Va establir-se a Marsella.

A França fou conseller del consolat d'Espanya. Després dedicà les seves activitats a l'arquitectura. Guanyà el primer premi en un concurs d'edificis convocat per «Le Cercle Artistique de Marseille». Durant la seva estada a Provença, va contraure gran amistat amb Mistral, Aubanel, Lientand i Alathieu.

L'any 1888 tornà a la Península i s'establí a Barcelona.

La seva primera manifestació literària fou «Cuadros de costums marítims». Després publicà «La família dels Garrigues», «Jaumes i Nobe», trilogia novel·lística que donà a conèixer el seu nom i que constituí un veritable esdeveniment literari.

Aquestes tres novel·les són les úniques que ha deixat escrites En Pin i Soler. En canvi publicà volums de diverses matèries. Recordem «Varias

contes; «Excursions i Viatges»; «El miracle del Tallat», llegenda; «Crítica i ètica», problemes d'escacs; i unes Regles morals o de bona criansa.

No va pendre part activa en el desenvolupament de la nostra consciència sennò, però el seu esperit hi fou en tot moment.

Refractari a l'adopció de les normes ortogràfiques de l'Institut d'Estudis Catalans, publicà una «Crítica» de protesta.

Darrerament, però, a requeriment amistós nostre, havia accedit a que les seves novel·les fossin publicades a LA VEU DE CATALUNYA, com ho foren, amb l'ortografia de l'Institut, que ha adoptat generalment el nostre.

També és autor d'un llibre de crítica titulat «Sonets d'uns i d'altres», on estudia els sonets de Petrarca fins a Rubén.

Per al teatre català va escriure diverses comèdies, algunes d'aquestes de repertori obligat. Entre aquestes recordem «Sogra i Nora», «Tia Teclata», «La Sirena», «La baronesa», i l'estrenada, darrerament al Novetats, «La família d'igualada».

Enamorat de la seva parla, incorporà a la literatura catalana, dintre d'una sèrie titulada «Biblioteca d'Humanitats», un nombre crescut de les millors obres estrangeres.

Perfanyia a la Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona des de l'any 1912, la qual el nomenà soci numerari l'any 1917.

Presidí els Jocs Florals de l'any 1917. Llegí un notable discurs defensant la llibertat de Bèlgica sota el seu alemany en aquells dies. Aquest discurs fou traduït al francès pel bisbe de Perpinyà, Monsenyor Jules Caralade du Pont. El rei Albert li atorgà la creu de la seva orde.

Al Cel sià l'infatigable creador de les nostres lletres i defensor incansable de la democràcia tradicional a casa nostra.

LA REVOLUCIO A LA XINA

Les missions dels PP. Dominics

El bisbe Prat, missioner català, en perill de mort

Notícies greus de la situació dels missioners. — Els Pares Dominics a la Xina. — El Pare Prat i la seva obra. — Una carta del bisbe en la qual parla de la situació perillosa dels missioners. — El darrer atac a la missió d'Amoy. — Les primitives missions dels Dominics. — La tasca admirable i heroica. — Les missions actuals i llur obra.

Les noves que arriben de Xina respecte la situació dels missioners catòlics, són alarmants i revesteixen extraordinària gravetat. Un dels darrers cablegrams confirma que la missió d'Amoy ha estat atacada i assaltada i que foren matriacats el bisbe Prat, català, i tres missioners. Les missions dels religiosos de la nostra península més importants a Xina, són les dels PP. Dominics, els quals, com és sabut, tenen a Barcelona una de llurs residències importants.

Hem visitat la residència dels Pares Dominics per tal de procurar-nos noves dades sobre la situació dels missioners dominics a la Xina — entre els quals figuren el bisbe Prat i altres catalans — i l'organització i l'obra de les missions dominiques en aquelles terres encoses avui per la guerra civil i la lluita nacionalista.

ELS PARES DOMINICS MISSIONERS A LA XINA

La residència dels PP. Dominics a Espanya està dividida en «provincies». Algunes d'aquestes «provincies» són molt extenses, com per exemple la nostra, que comprèn Catalunya, Mallorca, València i Aragó. Els pares dominics missioners pertanyen a les residències de l'esmentada «provincia».

Els missioners dominics de la Xina, Formosa i Filipines, pertanyen a la «provincia» de la qual formen part les residències de Madrid i altres ciutats de Castella i, especialment, els noviciats d'Avila i Ocaña. Els novicis que ingressen en aquestes noviciats ja saben que han de marxar a les missions de la Xina i Filipines.

Per això que en la residència dels PP. Dominics de Barcelona no ens han pogut facilitar noves dades dels darrers esdeveniments a la Xina, car les notícies es faciliten directament a la residència principal de la «provincia» a la qual pertanyen els pares missioners i, en l'actualitat, a la capital de Filipines, on roman el pare provincial amb molts dels seus successos de Xina.

EL PARE PRAT

El Pare Manuel Prat i Pujoldevall, català, és vicari apostòlic i bisbe d'Amoy, en les regions més atacades pels revolucionaris xinesos.

El Pare Prat és fill de Batet (Girona). Prengué l'hàbit de l'Orde de Predicadors l'any 1888 al Col·legi d'Ocaña, i, el 92, fou la solemne professió religiosa en el Col·legi de Sant Tomàs, d'Avila. En unió d'altres quinze religiosos, l'any 1897 embarcà a Barcelona vers Filipines. Allí s'ordenà de Prevere i després sol·licità dels seus superiors permís per a passar a les missions de Xina. El trameteren a l'illa de Formosa, en la qual el pare Prat ha predicat l'Evangeli en diversos districtes. En 1906 fundà un col·legi de catequistes, al poble de Lo-tu, en substitució d'un altre aixecat en 1873. Des d'allí el pare Prat trameté cartes al superior de la «provincia» donant-li compte dels èxits d'aquella fundació i dels treballs, no menats d'alegries i satisfaccions, que acompanyen les missions apostòliques.

El pare Prat era la vicari provincial de la missió de Formosa, quan el Sant Pare Benet XV el nomenà, l'any 1916, vicari apostòlic d'Amoy, amb el títol de bisbe de l'església mactatiana.

EL BISBE PRAT EN PERILL

Les regions de Fou-Xeu i Amoy, on tenen les missions els PP. Dominics, són de les més atacades pels revolucionaris.

La missió de Fou-Xeu, de la qual és vicari apostòlic el bisbe Aguirre, ja fou assaltada i destruïda la residència i els religiosos es veieren obligats a fugir.

No fa gaire es rebé a Barcelona una carta del bisbe Prat, d'Amoy, en la qual deia que la situació d'aquell país era molt greu i que els missioners estaven constantment amenaçats pels revolucionaris. Afegeia la carta que en una de les darreres revoltes i escomeses contra la residència de les missions, una bala dels revoltats passà tan a prop de la persona del bisbe Prat, que de poc el tocà. En aquesta ocasió estiguéren els missioners en veritable perill de mort.

En cablegrama rebut el 27, es confirma, com hem dit abans, que la missió d'Amoy ha estat novament atacada i assaltada, malgrat la defensa de la policia, i que foren matriacats el bisbe Prat i tres missioners.

Els religiosos que han de fugir de

les missions assaltades de la Xina es refugien a Filipines.

LES MISSIONS PRIMITIVES

Després de nombrosos i greus contratemps, l'any 1631 es fundaren definitivament les missions a càrrec dels dominics espanyols de la «provincia» de Filipines, i n'hi ha a tot el país. No es pot dir com patiren els missioners dominics per defensar la creu i la integritat del dogma. Foren molts els màrtirs, dels quals un bon nombre estan beatificats. Evangelitzaren les extenses provincies de Fokien, Ke-Kiang i Canton, on aixecaren esglésies i fundaren moltes residències, oratoris i escoles.

El pare Ricard fou l'iniciador de l'obra de la Santa Infància.

LES MISSIONS EN L'ACTUALITAT

Els PP. Dominics d'Espanya tenen a la Xina les dues missions de Fou-Xeu i Amoy, amb 59.000 catòlics i uns 10.000 catecúmens.

Aquestes dues missions de la provincia de Fokien constitueixen dos vicariats apostòlics de gran extensió i població immensa. El primer havia estat dividit anys enrere en tres vicariats provincials: Fou-Xeu, Fogan i Yemlin, que actualment en formen una de sola per disposició del Sant Pare.

En el vicariat d'Amoy, del qual és vicari apostòlic el bisbe Prat, s'acxa un magnífic hospital, el millor, sense dubte, del Celest Imperi, on s'acullen i es guareixen els malalts de totes les races i de totes les religions.

Entre els col·legis i escoles allí establerts, és digne d'esment l'anomenat Col·legi del Sud, on «s'ensenyen tots els programes de Govern».

A Fou-Xeu hi ha també dues santes infàncies, i una altra a Ma-muy; quatre escoles i un col·legi.

Les missions dels PP. Dominics de l'illa de Formosa depenien eclesiàsticament del vicariat d'Amoy, però l'any 1916 foren elevades a prefectura apostòlica.

Les missions dominics de la Xina que amb motiu de la revolució es veuen obligats a abandonar les missions, es traslladen a Filipines. A la capital, Manila, el temple i el convent de l'Orde dels dominics té el caràcter de focus central dels ministeris apostòlics.

La situació actual

Per la llibertat d'un periodista

Diuen de La Corunya amb data del 27 que segueix a la premsa, complint l'arrest governatiu que li fou imposat per la publicació d'un article, el culte periodista don Antoni Vil·lor Ponte.

En vista de l'estat de salut del delictu, els presidents de l'Associació de la Premsa, de l'Associació Professional de Periodistes han visitat el governador per a demanar-li que sigui posat en llibertat.

La cacera de Bonanza

Bonanza, 29. — El temps està nul·vol i a estones plujós. Les batudes es donaren als «Hermanillos» i a «La Agata».

Les tres batudes han estat les més importants de la cacera.

Fins el moment de retirar-se els caçadors, es mataren 11 preses senglars i 34 cervols, tots, grans exemplars.

El rei matà 15 caps i l'hi donà don Alfons, 8.

El rei es mostrà molt satisfet.

Avui ha estat el millor dia de la cacera.

El monarca celebrà les abstinències conferències amb Pala i amb el general Primo de Rivera, qui li donà compte de les notícies que venien del vol de la patrulla «Albida» el resultat de la qual segueix el rei amb gran interès, i s'intensa per les incidències del vol.

El «Blas de Lezo» a Malta

Madrid, 29. — Segons les notícies rebudes aquesta tarda al ministeri de Marina, l'estació de radi de Cap e Palos havia establert comunicació amb el creuer «Blas de Lezo» el qual comunicava que navegava sense novetats i que arribaria aquests nits a Malta.

Festival benèfic

Al local de l'Orfeó Gracenc tingué lloc el festival organitzat per un grup de senyores a benefici de l'obra que realitza el «Jardín de la Verge». Es posà en escena els Pastorets obra original de les senyores Josepa de Pol i Maria Bori, i en la qual prengueren part més de cinquanta senyores, filles de distingides famílies, soltes de l'antennada catalana.

La nova producció constà de tres parts, titulades: «La Mare de Déu quan era xiqueta», la «Virginitat del Messies» i «Els Reis d'Orient», i cada una d'aquestes en diferents quadros, tots els quals resulten d'efecte admirable; alguns, per la seva plasticitat, mereixen figurar entre els millors de l'escola italiana. La música és, també, en extres agraïbles, resulta molt bellona i d'acurada puresa descriptiva.

Les joves intèrprets, representaren llurs respectius papers amb admirable encert, i mereixeren apitjats aplaudiments de les nombroses i distingides concurrències.

Prengueren part a la funció, les següents senyores: Anna Maria Lletí, Maria Ignàcia, Magdalena Montserrat, Torrent, Carme Espinosa, Carolina Salvador, Cristòfol, Carra Arnall, Maria Teresa Camí, Josepina Biern, Remei i Montserrat Ribas, Pilar Guimet, Maria Serra, M. Lluïsa i Emilia Lerin, Margarida Olive, Josepina Ribas, Mercè Sansa, Concepció i Montserrat Suredas, Matilde Perale, Maria i Pilar Navarro, Montserrat i Carme Madueza, Margarida Pl, Mercè i Carme Fernàndez, Maria Teresa Sánchez, Carme Pícar, Carme i M. Teresa Gardent, Angioletta Lassalela, Paulina i Dolores Llanós, Dolores Cò, Mercè Trias, Pepeta Espinosa, Anna Orga, Núria Cabot, Angioletta Concepció i Montserrat Jacas, Anna M. Còstas, Maria Lluïsa Castells, Dolores i Maria Tintoré, Dolores Ribot, Dolores Villaró, Dolores i Lluïsa Radua.

La part musical, assignat a carter de les senyores Roser Coromina, Sofia Ramon, Enriqueta Roura, Lluïsa Tintoré, Denisa Thomas, Moll de Roura i Anna Maria i Teresa Torrell.

Tant les autores de l'obra com les organitzadores de la festa, rebren caloroses felicitacions per l'èxit aconseguit i és de desitjar que la nova representació que es donarà el proper dia de la Candelera aconsegueixi igual èxit donat el lloc i que es persegueix.

Resposta al memoràndum anglès sobre Xina

Madrid, 29. — El Govern espanyol ha contestat avui el memoràndum que Anglaterra trameté sobre els successos a la Xina, i fins que arribi la seva contesta a la seva destinació, no es farà pública.

Manifestació de Primo de Rivera

Madrid, 29. — El marqués d'Esella anuncià que dimarts vinent es celebraria consell.

Preguntat si tenia notícies, contestà el següent:

«En realitat no les hi hi i quan són dignes de publicar-se, es faciliten en nota oficial, com ha estat, vingut avui, amb l'imprimint desarmament de les cables».

El projecte d'ordenació hidroliuica

Madrid, 29. — El ministre de Foment anuncià que dimarts portaria al consell de ministres el projecte d'ordenació hidroliuica dels grans embassaments, l'expedient sobre el patronat i el reglament sobre la pesca del moll.

L'aero-port de Sevilla

Madrid, 29. — El senyor Amós sotmetrà dimarts a l'aprovació dels seus companys l'expedient de la construcció de l'aero-port de Sevilla.

Les negociacions amb Anglaterra

Madrid, 29. — El ministre d'Estat, preguntat pels periodistes, digué que aviat començarien les negociacions amb Anglaterra i que dintre de pocs dies sortiran cap a Londres els comissionats.

El president, que fou interrogat pels periodistes, digué que, en realitat, no hi havia cap notícia.

Els Pitoëff a Novetats

SANTA JOANA

Dissabte a la nit va tenir lloc al Novetats, davant d'un teatre ple de concurrència distingidíssima, la primera representació dels Pitoëff. L'obra avançada no ens permet donar detalls d'aquesta representació que, en l'edició pròxima, donarem. Bastà dir que «Santa Joana», de Bernard Shaw, tal com la interpretaren els Pitoëff, obtingué un èxit memorable; inenarrable romandrà en la recordança dels espectadors la figura de la senyora Pitoëff, la seva veu, les mostres de la seva delicadíssima sensibilitat. El senyor Pitoëff, en el paper de «Rei Carles», féu una creació estupeficient plasticament i psicològicament. Tots els actors compliren admirables hores en conjunt, com pocs vegades hem vist. La presentació, d'alta valor artístic, mereix també detingut comentari. El públic acollí amb grans ovacions la companyia, especialment els esposos Pitoëff. — F.

PUISSANCE DES TENEURES

Ahí, diumenge, la companyia Pitoëff va donar una representació notablement del terrible drama de Tolstoi «Puissance de les tenebres». Ens manca espai avui per als comentaris extensos d'aquestes representacions, els quals donarem en la nostra pròxima edició. Bastà dir que l'art dels Pitoëff és superposat en tot moment al brutal realisme de l'obra per les meravelles de la plàstica, la bellesa dels vestits autèntics, el talent dels actors, l'admirable conjunt.

La senyora Pitoëff en el rol de la pobre nena Anitka, féu un treball fou un prodigi de tendresa, de sensibilitat, d'expressió. El senyor Pitoëff donà un relleu violentíssim i d'alta valor humana al seu rol de Nikita. Cal fer un esment ple d'admiració per la senyora Nora Sylvere, qui donà una vida formidable al seu personatge d'Anissa. El públic restà profundament colpit d'aquesta magnífica interpretació de l'obra tolstiana.

Anuncis oficials

BAÑO DE PRESTES I DESCOMPTES

Per acord de la Junta de Gervós es convoca la Junta general ordinària de senyors accionistes per al dia 25 del proper mes de febrer, a les quatre de la tarda, a l'estatge social, Plaça de Catalunya, núm. 17.

Fins a les set de la tarda del dia 17 de l'expressat mes de febrer s'admetran els dipòsits d'acions, als efectes d'adquirir el dret d'assistència a la Junta.

El dret d'assistència a la Junta, Barcelona, 30 de gener de 1927. — L'Administrador: Lluís Vives Seguí.

La premsa de la Diocesi i el nou bisbe de Vich

En «El Pla de Bages», de Manresa, es comenta d'aquesta guisa, des del lloc frontal, el nomenament de bisbe de Vich a favor del P. Perelló:

«Quan vam rebre la notícia de que el P. Perelló havia estat designat per ocupar la vacant de Pastor de la diòcesi de Vich i de Manresa — ens plau designar així el nostre prelat com en els bons temps que el signava: Bisbe de Sant Pere de Vich i Santa Maria de Manresa —, vam escriure uns paraules d'afecte i de salutació per al nou prelat i anotarem els trets més escarlats de la seva biografia, per tal que els lectors el coneguessin abans i es disposessin a atorgar-li, amb nosaltres, l'afecte i confiança que mereix».

Conscientment, ens abstenírem, però, de dir uns comentaris sobre aquest nomenament, de tan alta significació per a tots nosaltres. Cal saber atorgar la confiança sense reserves. A més a més, potser aquí — amb excessiva malícia — hauria pretès demostrar que en el fons dels nostres elogis i del nostre entusiasme, íntim i hàbil, hi havia un deix d'egoisme; i vam preferir acollir-nos dins la gloriol·la d'uns sobres recondicions biogràfiques, tot fent remarcar que la Seu gloriosa de Sant Bernat sobre les línies insinuacions, perquè els passos del doctor Morgades i especialment del doctor Torres i Bages, són el millor guiatge i el millor exemple».

En el cas present, la nostra confiança és ben esmerçada. El P. Perelló, home evangelitzador, apòstol missioner, fill de Santa Maria del Camí, un bell poblet de la germana Mallorca, sap prou bé la situació del nostre Bisbat. A més a més, nosaltres coincidim amb el confrare «La Almudaina», de Palma de Mallorca, en dir que «l'alt concepte i la fama de sabiduria i prudència que ha guanyat sempre el reverent P. Perelló, era i serà la garantia suprema d'un feliç Bisbat».

No cal pas esperar cap formulisme perquè nosaltres comencem a titular bisbe d'aquesta diòcesi al P. Perelló, i més encara quan l'ortofensa de tant de temps sentida ens fa doblement desitjable la seva vinda en aquesta diòcesi que «estén des del Montserrat simbòlic al Pireneu, i guarda en el seu si les venerables relíquies de Jofre en el vell Monestir de Ripoll, que un Morgades» va restaurar tan bellament.

En aquestes hores d'avui necessitem més que mai un Pastor apòstol que, com el P. Perelló, tingui

prou entesa per a recordar a qui sigui el que el Concili de Trento va manar sobre l'ensenyament de la Doctrina a cada país. I com en aquest cas concret de l'ensenyament de la Doctrina Cristiana, tants d'altres problemes que reclamen la presència d'un Pastor com el P. Perelló, ple de nobel i de clara intel·ligència, animat del més ampli esdeveniment de la nostra vida diocesana pels camins de pau i d'amor que es basen en els cristians principis de justícia i de respecte als drets i a les tradicions dels pobles.

Nosaltres celebrem que el nou prelat sigui un germà de Mallorca, que en la seva infantesa va aprendre de resar en la nostra mateixa parla mallorquina, i celebrem més encara la bella coincidència que hagi començat en el bosc de Ronda la seva formació, per ésser aquella llumina la mateixa on fou tan inspirat el beat Ramon Llull. Sense reserves, els catòlics d'aquesta diòcesi catalana confiem en el nou Pastor i l'esperem plens d'afecte».

L'Assemblea per la llibertat del comerç

A jutjar per les notícies que es reben de tot Espanya, promet revestir singular importància l'Assemblea que en defensa de la llibertat de comerç es celebrerà a Madrid el proper dia 3 de febrer.

Dels diversos sectors del comerç i l'agricultura afectats per les males i importants qüestions que tractarà l'Assemblea, assistiran nombroses representacions. Així mateix concorreran delegacions de les entitats promulgores dels interessos comercials i agrícoles del país.

La Junta Directiva del Centre de Cereals, Liegrums i Llurs derivats, una corporació oficial, visita ahir els senyors capítol general i governador civil, per a recaptar llur ajut en pro dels fins de l'Assemblea. Sortiren molt favorablement impressionats de la visita.

Segons ens comunicà el Centre de Cereals, han quedat despatxades totes les places del tren especial que ha organitzat aquesta entitat per al viatge a Madrid dels assembleístes d'aquesta regió. A pres de nombroses persones que no atribuïren a temps per inscriure's, s'està gestiant perquè pugui ésser ampliat el nombre de places en 30 més, i d'aconseguir-se seran, amb preferència ateses les sol·licituds que obrin en poder del Centre de Cereals, per tot demà, dia 31.

Centre Excursionista de Catalunya

CONFERÈNCIES DEL CINQUENARI

Durant sobre «Ramon Llull», viatger, va donar dimecres mossèn Salvador Galmés, la primera de les conferències amb que el Centre Excursionista de Catalunya vol solemnitzar el cinquantenari de la seva fundació, començant amb una sèrie d'audis sobre «La via dels reis», els catalans més dignes de nota, les nocions d'or de la seva existència, tan digna de lloca per la utilitat de les múltiples activitats que en aquest temps ha desenvolupat en benefici de la cultura catalana.

Davant d'una escollida i nombrosa concurrència va iniciar el conferenciant la sessió dient que els viatgers de Llull es poden dividir en tres períodes principals:

Comentaris del dia

**ELS PERIODISTES
A L'ASSEMBLEA**

I passant a un altre ordre de coses, revela una inconsciència que fa escriuixir que representants de classes socialment conservadores accepten amb tanta lleugeresa aquest bandejament de les idees i llur substitució pels interessos. Com si els interessos verament conservadors no tinguessin llur màxima garantia i llur màxima força en les idees...

Butlletí internacional

29 de gener de 1927

Escrites les ratlles anteriors, arriben els telegrams de Berlín que confirmen les impressions precedents i anuncien que l'ex-canceller Wirth i una fracció considerable del Centre són oposats a la presència de Nergt i Graefe al Ministeri, especialment del segon. Dinen que Graefe està disposat a dimitir per a evitar el nou conflicte. És evident que si els nacionalistes volen participar en el govern hauran de sotmetre's a les condicions del Centre.

CAL LLEGIR
LA VEU DE CATALUNYA

El canonge Collell ha celebrat les seves noces de platí de periodisme, a Vich, la terra d'aquell insigne periodista i hominómic que es dignà Balmes. Si ens creïem amb suficients títols, gosa-riem proposar que hom obrís una subscripció popular per a fer present d'una ploma d'or al Mestre; que d'arreu on surti algun periòdic, gran o xic, hom li adreçés efusives salutacions; tota la premsa se'n faria ressò, com escau al periodista degà aureolat d'algunes i glorioses anyades.

L. BERTRAN I PIJOAN

Homenatge a l'Ignasi Iglésias

SIGNANTS DEL MANIFEST

Conrat Roure, Apelles Mestres, Santiago Russinyol, Emili Guanyan-
maghi Móra i Galícia, Francesc M.
thou, Pere Aldavert, Narcís Oller,
Ferran Aguiló, Joaquim Ruyra, Ja-
mes Massó i Torrents, Enric de Fu-
tes, Francesc de Borja Mompalao,
Comandins Josp. Carner, Antoni
Carrión, Joan Puig i Freixer, J. B.
Vila, Pompeu Fabra, Manuel de Mo-
toliu, Alexandre Piana, Pompeu C-

Llegint la premsa

GABRIEL ALOMAR

«Hi ha catalans — com hi ha homes d'altres terres — que no pensen igual que Alomar en algunes qüestions. Però, en general, els catalans i els mallorquins coincideixen l'absoluta coincidència ideològica. L'esquerrisme radical de Gabriel Alomar no és compartit per una part de la nostra gent. Coneix per ventura Marcel·lí Domingo algun poeta mallorquí que no sigui socialista? Coneix no ho diem per nosaltres mateixos, que no fa gaire rebíem del nostre antic company, en mig d'una amical correspondència, una lletra on ens deia: «Entre vos i jo no hi ha cap diferència essencial. Jo i tu, i jo i tu, entre nosaltres dos hi hagués avui o hi pogués haver demà un essencial desacord, sempre voldríem que la nostra amistat persistís. Entre Barcelona i Palma de Mallorca hi ha rotundament un neq, un bon succeït major».

L'ANIMA XINESA

El vell *Brusi* s'enterneix amb els xinesos i escriu:

«Es sumamente de deplorar que con ocasión de las exorbitantes y espantosas persecuciones del socialismo, el exclusivismo nacional chino, dentro del cual la expansión bolchevique procura infiltrar sus odios, padezca una gran pérdida de prestigio y de bienhechoras, aunque a los ojos apasionados del nacionalismo exclusivista se parezcan exóticas; tales atropellos de los hechos que se ven, aunque históricamente se expliquen y se cojeteen con otros ejemplos, que por ejemplo, en la Rusia bolchevique, de persecuciones religiosas y étnicas en combinación con móviles de exclusivismo nacionalista y a veces de exclusivismo religioso. Pero por ello no debemos alimentar odio alguno contra aquella nación, cuya remotísima historia hace conocer que en ella, desde los tiempos en que el culto lo más esencial del espíritu de nuestra raza sea mirado con cariño. Lo más esencial del espíritu humano, el más esencial de las coincidencias profundas y promotoras.»

IMPRESIO MADRILENYA

Nota del día d'El Correo Catalán, transmesa per telèfon des de Madrid:

«Algunos periódicos hablan de los desmanes de la chulería, que con tanta frecuencia vienen registrándose en esta corte, dando ocasión a sucesos verdaderamente escandalosos. El mal no es de ahora. Hace muchísimos años que dura, y hay que buscar las causas del mismo en el ambiente inmoral que se respira en casi todas las esferas sociales.

Los señoritos «guapos» que han perdido toda noción de dignidad y de vergüenza, se creen dueños de la calle, y he aquí que se permiten las mayores insolencias con las mujeres, a las que consideran y tratan, no con el respeto y la proverbial hidalguía de caballeros españoles, sino en forma rufianesca, impropia de gente bien nacida.

Para esos «señoritos» la mujer no es sino un juguete que debe doblegarse a sus caprichos varoniles, de grado o por fuerza. Para conseguirlo primero, toda desvergüenza resulta arma propicia; para alcanzar lo segundo, bien están el palo o la pistola o la navaja que antes sólo usaban los barateros, y hoy va siendo muy del uso de las gentes que visten americana y aun smoking, siquiera sea únicamente para lucir el talle en los «dancings» o «cabarets».

Hemos dicho que eso es producto del ambiente. La sociedad ha perdido el santo temor a Dios. La satisfacción de los más desenfrenados y torpes apetitos, los placeres, son los únicos dogmas que profesan ciertas gentes acostumbradas a vivir en el vicio y para el vicio. La corriente no puede ser más perniciosa y urgente oponer al desbordamiento de la misma el dique de la moral cristiana y las tradicionales costumbres de nuestro pueblo.

Claro está que las autoridades des-
ben proceder con mano dura, sin
miramientos de clase alguna, contra
esos pollos bien que se dedican al
donjuanismo callejero, promoviendo
escándalos y molestando al prójimo.
Aunque francamente, creemos que
la «santa liga del garrote» sería lo
mejor para acabar con la plaga de
mal educados, chulos e impertinentes
que pululan por nuestras urbes. Los
ciudadanos caballerosos y bien edu-
cados se bastan para refrenar los
impetus de esos «señoritos de abaca-
rete y charleston» que por lo visto
se han puesto el mundo por monarca
como vulgarmente se dice.

Per l'altar i per la llar

II

E L segon volum de la Crònica de Jaume I que acaba de publicar la *Col·lecció Popular Barcino*, ultra fer-nos enyorar el Pi dels Montcades, amat dels poetes i amat dels ocells que s'anaven a ajocar en la protecció del seu brancam patriarcal, encara ens fa enyorar un altre monument de la Conquesta: la porta aràbiga de Beç-al-Ko-fol, que, cristianitzada, es batejà amb el nom de «La porta de Santa Margarida». Sens dubte li donà nom la proximitat del monestir de monges que ara ja no hi són:

Mais, où sont les neiges d'antan?

Qui's sabia dir on són les neus i les tímides blancures d'an-
tany? Ara encara com un pot alabastri, buit de l'essència, per
aquells qui van pel món amb l'ànima oberta al perfum de la his-
tòria i del passat, vessa una flaire trista d'enyorances. Ara el mo-
nestir de Santa Margarida és l'Hospital Militar. Amb un adorable
anacronisme, en un retaule gòtic del segle XV, existent, crec, a
Museu Episcopal de Palma de Mallorca, on es representa l'en-
viament de la Ciutat per tot un bosc de llances cristianes i catalanes
i per un voleiar d'oriflames que acompanyen la radiant figura d'un
genet jove dalt d'un cavall blanc — genet que el Rei En Jaume
havia creença que fos el gloriós cavaller Sant Jordi, qui en aquell
temps era vist sovint en moltes batalles de cristians — les monges
del convent de Santa Margarida guaiten, des del terrat, aquell es-
pectacle tan bell de veure amb una ingènua tiferia. Tot aquell
exèrcit horrid i espigat de ferro, irromp en la ciutat per la porta de
Beh-el-Ko-fol o de Santa Margarida.

Entorn d'aquesta porta de Santa Margarida s'hi han lluitat
braves lluites, com en lluitaren els herois grecs i troians entorn
de les portes Scées. Les que hi lluitaren els croats de Jaume I
la Crònica ens les diu. Però en els nostres dies també se n'hi
han lluitat, amb la paraula i amb la ploma, que són les armes
dels darsmats.

Jo encara me'n record de la Porta de Santa Margarida. Mol sovint, en mos anys de Seminari, els seminaristes, amb l'ample faixa o beca blava i amb front ericà de quatre puntes, no gaire temibles, de bonet, per aquella porta que el fum havia emmascarat i havia profusament profanat i odoritzat sacrilegament l'àcid úric dels diumenges o els dijous, els seminaristes, de dos en dos com els alexandrins francesos o de tres en tres com la *terza rima*, sortíem cap a un paisatge exasperadament romàntic i a un camp d'hortes i d'ametllers. Ara em plau d'evocar aquells records de joventut sa levítica, com qui tren relíquies de Terra Santa d'una capseta de xiprer de Sion o d'olivera de Getsemani. No tardarem a trobar-nos amb la *Sèquia reial* que ens parlava del moro Ifantilla, fill del diable. Les ruïnes del Convent de Jesús ens parlaven d'altres moros, fills del diable, també, i el convent de monjos del Cister de Nostra Dona de la Reial, ens parlava del campament que hi situà Jaume I i de l'assalt victoriós a la ciutat tan pròxima. La porta de Santa Margarida era objecte de molts odis i de moltes amors. Crec que va ésser declarada *Monument Nacional*. Aquest amulec o defensiu no li valgué. Vilpessa i tot l'estimaven els esperits somniadors i els qui no somnien. Jo sé que passava per sota les voltes aclucades i fumoses amb el cor ample i obert. La tradició l'havia ungid amb la seva consagració, i el temps amb la seva unció, fet d'humitat i d'or. Els poetes romàntics l'havien cantada :

*Hay una puerta sombría
de moruna construcción...*

El poble l'havia segellada amb la seva creença de molts segles. Emperò el mercantilisme cobejava aquella ruïna veneranda. Volia més espai edificable, i fer passar vent per davall de les voltes baixes: aquell vent que ara mateix corseca i glaça tots aquells indrets de la ciutat mallorquina on l'Elegia es complagué fins abans d'ara de conservar, ombriu i humit, el seu planter de violetes. Aleshores el Rei En Jaume, descavalcat ara fa poc, a la platja prou coneguda per ell, veié amb els seus ulls de bronze, els volts d'aquella Catedral que suscità un vot seu inflammat a honor de Santa Maria. La Porta de Santa Margarida tingué un valentíssim defensor: i

Nisus erat portae custos, acerrimus armis.

Aquest defensor, a la conservació de la Porta venerable consagra un amor sense límit, una diligència actuosíssima i sagacíssima, un condició metòdica i implacable. Ell era el vencedor i el bo d'armes. Però hi havia qui en la nit carregava armes d'altra llei. El cavaller que lluitava tan bravamant, amb l'esquena el llindar d'aquell venerable monument de la Conquesta, ni que lluités amb la visera acollada, el coneixia tothom: era el llavors Arxiver Capital i Membre de la Comissió de Monuments i que ocupava actualment la Seua de Berenguer de Palou, gran pros d'aquella gesta. He anomenat el Dr. Josep Miralles, Bisbe de Barcelona.

Emperò, una nit, una gran detonació eixordà i escandalitzà aqua-lla callada Ciutat on Miquel dels Sants Oliver col·li les fines *Flores del Silenci*. Amb la primera llum, la porta de Santa Margarida aparegué esbaldregada sacrificament, tombant-se cap a la terra no podent-se ja aguantar, coixa com Aquil·les, de la ferida perduda. Els uixols, còmplices, consumaren l'obra de la nocturna dinami-
ta.

E consciencia n'hage qui ho ha afollat.

LLORENE RIBER

Vida Literària

UN NOU VOLUM

DE LA «COL·LECCIÓ SANT JORDI»

El volum cinquè d'aquesta vasta col·lecció de petits manuals sobre tots els aspectes de la cultura cristiana, és el dedicat a la Catedral de València, un dels temples més il·lustres i de major riquesa artística de les terres de llengua catalana.

Nº 4. *art. 1.º* *com. 1.º* *publicat*

El text segueix un pla semblant al del volum que el precedeix de la Secció d'Art de la «Col·lecció Sant Jordi» (el de F. Elias, sobre la Seu de Barcelona). La il·lustració és verament remarkable.

El Col·legi de Metges

Havente's produït alguna reclamació contra el repartiment de quotes efectuat pel Col·legi de Metges al facultatius agremiats, el governador demana informe al mateix Col·legi. Mèdic i finalment a la Reial Acadèmia de Medicina, que en la seva nunciació de

«Per tot l'esmentat creu aquesta Acadèmia que l'exposició presentada al Excm. Sr. Governador Civil per la Junta del Col·legi de Metges e la exposició de fets que s'aixeta a la varietat del succés i aplaudix l'efervesciment del Col·legi d'entendre els casos particulars que en justícia hi ha d'ésser atesos i millorats amb quotes contributives i desista, en fi, de, que aquella Corporació prepa- ri amb temps la classificació del seus col·legats per als anys succe- sius, assessorada amb l'anticipa- deguda pel delegats de les Corporacions mèdiques de la ciutat.»

Ara va de debó

Copiem de «La Noche»:
«Como anunciamos, a primeros
la próxima semana saldrá para M
drid el alcalde, señor baron de V
ver, quien nos manifestó este m
diodia que su viaje está relaciod
con el asunto de la cesión de Al
razanas al Ayuntamiento, sin q
tengan el menor fundamento las fa
tasfas que acerca del mismo han c
culado.»

Aquest número de L'VEU DE CATALUNYA ha passat per la censura pel Govern civil.

DARRERES INFORMACIONS

El senyor Cambó

El nostre il·lustre amic don Francesc Cambó, es troba molestat d'una indisposició que, encara que no revesteix gravetat, el priva de dedicarse als seus quefers habituals.

Per la moralitat dels espectacles

El director de la policia, senyor Mallols, ha decidit crear un grup especial d'agents de vigilancia, el qual tindrà la missió de vetllar per la moralitat dels espectacles.

El grup es denominarà «Grup de disciplina social», i s'arà manat per l'inspector senyor Villaverde.

Diputació

Aquesta setmana marxarà cap a Madrid, el president de la Diputació, senyor Milà.

Es troba restablert de la malaltia que ha tingut el diputat senyor comte de Benlloch.

El consell general de Bèlgica ha complimentat el president.

Ha estat a Torrelló, l'enginyer d'Obres Públiques provincials, don Josep Tarrida, qui, en nom de la Diputació Provincial s'ha presentat a la carretera de l'estació, que fins ara havia estat municipal, des de l'extrem baix del carrer de la Pau, fins al pas a nivell, que comença la carretera de la Rambla.

La situació actual

Retorn dels ministres de Governació i d'Instrucció Pública

Madrid, 31.—Aquest rati han tornat a Madrid procedents de Múrcia, el ministre de la Governació i el ministre d'Instrucció Pública.

Unes declaracions del senyor Primo de Rivera sobre el viatge del «Blas de Lezo», les converses sobre Tànger, la qüestió de Mèxic, la consolidació del Deute i la futura Assemblea

Madrid, 31.—El Noticiari del Lluç publica unes declaracions de Primo de Rivera en les quals el marqués d'Estella comença dient:

«Assumptes de major actualitat o importància són en l'ordre extern els assumptes de Xina, que han motivat el viatge del nostre creuer «Blas de Lezo» i les pròximes converses sobre Tànger i en l'interior la gran conversió o consolidació de pagaments del Tresor en deute amortitzable i la reunió de la futura Assemblea nacional.

Amb respecte al primer—afegint—no hi ha perquè dir que Espanya és absolutament neutral en la lluita entaulada entre diversos exèrcits xinesos i que no es sorpren de que a tots els uxels un pla de nacionalisme, puix que tal sentiment, el del patriotisme, el senten tots els raços i tots els pobles en quant el desporten els més cultes, els més avançats, encara que les seves primeres manifestacions siguin violentes i fins cruels per la manca d'homogeneïtat que sol existir entre la preparació dels directors o alts comandaments i els executors facils a lluitar-se al desbordament de passions.

El Govern, doncs, ha tramés el «Lezo», en primer terme, per acollir i encapçalar els espanyols o proies amenaçats per les multituds de Xina, i en segon lloc, perquè el poble d'Espanya no es vegi absent dels mars en què tenen representat els dels altres pobles i on fins fa por érem una potència.

Al mateix temps que exerceix aquestes funcions el nostre creuer visitarà probablement, Manila i alguns ports del Japó, corresponent a la visita que fa mesos ens féu l'esquadra japonesa.

Aquestes coses de Marina mai són barates, però ho exigeix el caràcter del mateix servei i que mai s'hesitaran les dotacions scuse naves, sense que prenguin cargo i ois, sense fer entrada i sortida de ports.

Respecte a les pròximes negociacions de Tànger la premsa ha donat ja dates molt aproximades a la del seu començament i fins ha exposat punts de vista molt raonables.

Crec que amb la tal col·laboració s'ha aconseguit assabentar i interessar l'opinió pública mundial, però de moment, al començar, les negociacions, una discreta reserva i un ajornament de les discussions crec que és l'actitud més convenient a l'interès nacional.

Si aquest assumpte l'estudien bé i seranament els representants de les potències que hi han d'intervenir, em sembla que s'arribarà a una solució definitiva, que és tant com dir satisfactoria.

Altres assumptes d'indole exterior i per cert delicadíssima està preocupant fa temps al Govern: dels successos de Mèxic, que pel que repoyeuten de dolor i contrarietat per a l'Església Catòlica i els seus representants en aquell país i a un Govern que encara tradicions tan calgués com Espanya.

Per altra part el respecte a la sobirania i independència de les nacions per a governar-se i a les llaços d'amistat i interès que a Mèxic ens uneixen, impideixen tota gestió que no sigui cordial i prudentíssima i encaminada a expressar el desig de que els espanyols eclesiàstics com els seglars, trobin en la hospitalitat

BORSA DE BARCELONA

31 DE GENER DE 1927

VALORS A TERME.

Sessió del matí, al Casino Mercantil, a fi de febrer: S'ha fet de Nords de 100'00 a 109'60 i a 100'45, Alacanta de 96'05 a 96'70 i a 96'40, Andalusos de 76'15 a 75'90, Orenses de 31'45 a 31'70 i a 31'60, i accions C.H.A.D.E. de 490'00 a 497'00.

Sessió de tarda, a fi de febrer: S'ha fet de Nords de 100'50 a 100'70 i a 100'20, Alacanta de 96'30 a 97'00 i a 96'50, Andalusos de 76'05 a 75'70, Orenses de 31'70 a 31'90 i a 31'75, Gran Metro vola de 54'00 a 55'50, Transversal a 47'00 i a 46'50, Colon a 81'00 i a 80'75, Agües de Barcelona a 140'25 i a 139'75, Crèdit i Docs a 20'50 i a 20'35, accions C.H.A.D.E. a 457'00 i a 454'00, i Deute Interior a 69'12 i a 69'10.

Carrera sessió de la tarda. — Al Casino Mercantil, a fi de febrer: S'ha fet de Nords de 100'10 a 100'20 i a 100'10, Alacanta de 96'30, Andalusos a 75'40, Orenses a 31'65 i a 31'50, Transversal a 47'50, Agües de Barcelona a 140'15 i a 140'00, i accions C.H.A.D.E. a 450'00.

NOTIZIACIO DE MONEDAS ESTRANJERES

Francs, 23'65; suïssos, 115'10; belgues, 83'25; lliures, 23'95; dolars, 5'975; pesos argentins, 2'465; marcs or, 1'415.

VALORS AL COMPTAT. Cotització dels no inscrits encara en el Bujeti Oficial

Municipis 6 % Transf. del F.C. Sarria, a 95'65 i 95'75.

Ajuntament de Sevilla (1926), a 94'50.

Ajuntament de Sevilla (1925), a 95'00.

Ajuntament de Sevilla 6 % «Expositio», a 96'25.

Ajuntament de València 6 %, a 95'35.

Ajuntament de Màlaga, a 100'00.

Ajuntament de Girona 6 %, a 96'00.

Ajuntament de Sabadell 6 %, a 95'25.

Sane Hipotecari d'Urquiol, a 112'50.

Ferrocarrils Econòmics Espanyola 6 %, a 94'00.

Genera. Tramvies Barcelona a 95'00.

Tramvies de Barcelona S. A. 6 %, a 95'00.

Societat Gallega d'Electricitat 6 %, a 98'75.

Bons Stat Gallega d'Electricitat, a 95'50.

Porces Motrius 1 %, (1926), a 83'00.

Agües de València 6 %, (1926), a 93'00.

Hydrogràfica de l'Ebre 6 %, a 95'50.

Asfaltos i Porland (Asiando) 6 %, a 91'50.

Bons Mines de Potassa de Jüria, a 92'00.

Bons Unió Selinera 6 %, a 98'75.

Gran Molins Hascos 6 %, a 84'50.

Fabricació Mecànica del Vidre, a 93'50 i 94'00.

S. A. Cros 6 %, de 97'50 a 97'75.

Acc. Pref. Tramvies de Barcelona, a 97'00.

LA JUNTA D'ACCIO SOCIAL AGRARIA

Madrid, 31.—Sota la presidència del vice-president, i amb assistència de tots els vocals, s'ha reunit aquest matí al ministeri del Treball, la Junta d'Acció Social Agraria.

S'acorda aprovar el pressupost d'adquisició del clos denominat Otones, que constitueix el terme del seu nom a Segovia, i que es porti la corresponent al ministeri del Treball.

També s'aproven diversos concerts econòmics amb alguns Ajuntaments, per al pagament de deutes i pòsts.

La Junta estudia el problema de colonització dels camps de Nijab, on existia la gran vall de 30.000 hectàres de terra de gran utilitat, i es tudia el projecte d'adquisició per al veïnat i l'Ajuntament, juntament amb un preü del poble de Bataguer (Oscà).

AUDIENCIA DE DONYA VICTORIA

Madrid, 31.—Donya Victoria ha rebut en audiència, els marquesos de Digne i filla, la comtesa vidua de Sant Lluís i el comte de Fontenat i els comtes de Rodríguez i filla, el marqués de Nieve i la marquesa de Rafal.

EL SORTEIG DE RECLUTES

Madrid, 31.—El sorteig de reclutes de Marina del reemplaçament actual, tindrà lloc el dia 19 de febrer, pròxim.

LA JUNTA DEL COL·LEGI D'ADVOCATS

Madrid, 31.—La reunió de la Junta del Col·legi d'Advocats, presidida pel senyor Clerra, ha estat molt agitada.

En la mateixa s'ha tractat del repartiment de la contribució, protestant-se de la manera amb que ho fet la Junta de Govern, prescindint de la Junta classificadora.

La reunió s'ha suspès per a continuar-la dintre de poc, portant noves solucions a l'assumpte de la Contribució.

EL DIRECTOR GENERAL D'AGRICULTURA A VALENCIA

Madrid, 31.—El president de la Cambra Agrícola de València ha visitat al director general d'Agricultura, per a ultimar detalls relatius al viatge de l'esmentat director a València.

També interessà al president de la Cambra valenciana que es realitzés amb la major rapidesa la liquidació de cambres agrícoles provincials.

Després rebé el director d'Agricultura una Comissió, presidida pel president de la Diputació de Zamora, per a concertar el pla de serveis agrícoles.

LA REPRESSIO DE LA BLASFEMIA

Madrid, 31.—L'Associació per a la repressió de la blasfèmia ha aconseguit el governador civil un pugnill ostentat carnèl els associats de l'esmentada entitat, perquè amb més eficàcia intervingui en la repressió de la blasfèmia.

CONSTRUCCIO D'UNA CARRETERA D'ISONA A ORGANYA

Madrid, 31.—Ha estat adjudicada a don Josep Segura, la construcció del tros quart de la carretera d'Isona a Organya (Lleida), en la quantitat de 335.000 pessetes.

EL CAP DEL GOVERN I EL MINISTRE DE LA GUERRA A AVILA

Madrid, 31.—El cap del Govern i el ministre de la Guerra preseren ahir el dia d'Avila, al palau del marqués de Benavidez, tornant a Madrid a les primeres hores de la nit.

La campanya del Marroc

LES NEGOCIACIONS SOBRE TÀNGER

Paris, 31.—«Le Petit Parisien» creu saber que les negociacions franco-espanyoles relatives a Tànger, començaran a Paris, el pròxim dia 9.

El vol de «L'Atlàntida»

SORTIDA DE LAGOS

Madrid, 31.—A la Direcció de Colònies i Marroc han manifestat aquest migdia que la patrulla «Atlàntida» sortí de Lagos ahir 30, i arribà a Abidjan (Costa de Marfil) a les 3'5, sense novetat.

Aquest número de LA VEU DE CATALUNYA ha passat per la censura del govern civil.

La situació a la Xina

EL PARTIT DE JOVES XINESOS I ANGLATERRA

Paris, 31.—L'Oficina que té en a París els paridaris del Kuo Ming Tang (Partit de Joves xinesos), ha publicat un manifest en el qual es diu que en el moment en què s'estan efectuant negociacions entre la Gran Bretanya i el Govern nacionalista de Xina per arribar a un acord pacífic, el Govern imperial ha disposat la framsa de reforços en sigües xineses.

El partit posa en guardia l'opinió pública mundial perquè interfaci l'Anglaterra, qui no consisteix en harmonia amb la seva protesta política de pau amb els xinesos.

ELS CANTONESOS AVANÇEN CAP A HANG TSEU, I TEMENOS A XANG-HAI

Londres, 31.—Comuniquen al «Sunday Times» que els cantonesos estan avançant en direcció a Hang Tseu, localitat situada a 180 quilòmetres al Sud de Xang-Hai, la qual ciutat fa uns quantes setmanes que es digue erròniament que ja havia caigut en poder dels sudistes.

Les notícies que arriben de Xang-Hai, acuten perfecta tranquil·litat, encara que s'espera amb cert temor el dia 2 de febrer, en el qual, per celebració de l'any nou, del calendari xinès, es tem que es produïxin manifestacions i les escenes contra els estrangers.

NOTE DE PIRATERIA

Hong Kong, 31.—S'han rebut notícies d'una maffeta comesa pels pirates xinesos.

Embarcats en aquest port el dia 27, a bord del vapor «Seanghee», com a passatgers, atacaren la tripulació, quan el vapor estava ja en alta mar. Tots els tripulants i passatgers, sota amenaces, foren portats als salons del vapor.

Registrats un per un els passatgers, procediren els pirates a un minucios registre n els cambrers, tant dels passatgers, com de l'oficialitat, i els ven pendre tot el que trobaren de valor.

També s'incutaren d'algunes armes i municions que portava el vapor.

Després sota amenaça, obligaren al capità a dirigir el vapor cap a la badia de Blas, que és un refugi ja conegut per als pirates, hon han arribat aquest matí i han desembarcat, no sense abans emportar-se com a ressenya cinc xinesos dels que viatjaven en primera classe.

El bot que se n'han emportat els pirates s'eavalua en 40.000 dolars.

EL «BLAS DE LEZO»

Madrid, 31.—Al ministeri de Marina han facilitat notícies del «Blas de Lezo». Diu que tocà ahir a Malta, i després de completar el seu proveïment, segües el seu viatge.

Les notícies rebudes avui diuen que el «Blas de Lezo» continua el seu viatge sense novetat.

La crisi iugoeslava

USUNOVICH ENCARREGAT DE FORMAR GOVERN

Belgrad, 31.—El senyor Usunovich ha estat encarregat de nou pel Rei perquè formi un gabinet d'ampla concentració.

UN GABINET DE GRAN CONCENTRACIO

Belgrad, 31.—El senyor Usunovich, qui ha tornat a encarregar-se del Govern, tractarà de formar un gabinet de gran concentració parlamentària amb l'objecte de poder executar el programa del treball.

Cr'si al gabinet persa

EL PRESIDENT DIMITIEX

Teheran, 31.—Per diferències esdevingudes en el si del Gabinet, el president ha presentat la dimissió al Sha.

L'Ex-Kaiser

DIU QUE TORNARÀ A ALEMANYA. L'ACTITUD D'ELS NACIONALISTES

Berlin, 31.—Segons el «Berliner Tageblatt», òrgan dels democràtics, hi ha molts motius que fan creure en la pròxima tornada a Alemanya de l'ex-emperador Guillem, qui actualment resideix a Holanda. La segona muller de l'ex-Kaiser, ha donat personalment instruccions perquè s'efectuïn reformes i millores en un dels antics palaus que posseïexen a Berlin, on passarien a residir, Afé

El deute exterior de Mèxic

LA LIQUIDACIO DELS INTERESSOS VENÇUTS

Mèxic, 31.—El ministeri de Finances ha girat al Comitè bancari internacional resident a Nova York la quantitat de 8.824.405 dolars que representa el saldo dels interessos vençuts en 1926 del Deute Exterior de Mèxic, per al pagament dels cupons.

L'agitació a Mèxic

Mèxic, 31.—El ministre de la Guerra ha publicat una nota dient que els grups rebels que encara queden pels pobles del Nord, han estat copats per les tropes federales que havien sortit en llur persecució i que tots s'han reüt, sense haver de recórrer de nou a les armes.

EL BISBE DE TABASCO CAP A NOVA YORK

L'Havana, 31.—Monsenyor Diaz, bisbe de Tabasco, expulsat del territori mexicà per ordre del Govern de Calles i que havia arribat fa tres dies procedent de Guatemala, s'embarca cap a Nova York, des d'on és probable que es traslladi a Europa.

La divisa francesa

GAILLAUX PARTIDARI DE L'ESTABILITZACIO

La Mans, 31.—El senyor Gaillaux, en un discurs pronunciat davant dels seus amics polítics i en referir-se a la situació financera de França, es mostrà partidari de la immediata estabilització de la divisa estrangera.

El desarmament d'Alemanya

EL REICH REFUSA DESTRUIR MES FORTIFICACIONS

Paris, 31.—Respecte al curs de les negociacions que tenen lloc entre el comitè militar internacional i els alemanys, diu «L'Echo de Paris» que el Reich ha acceptat destruir uns 20 abris blindats que s'havien construït al voltant de la fortalesa de Lotzen, però no les fortificacions complementàries que havien aixecat a uns 10 o 15 quilòmetres al Sud de Königsberg.

D'un atemptat a Lituània

EL GERMA DE SMETONA NO HA ESTAT ASSASSINAT

Londres, 31.—Un despatx de l'Agència Reuters, procedent de Lituània, desmentí absolut els rumors que havien circulat de l'assassinat d'anyor Smetona, germà de l'actual President de la República.

Servei aeri entre Europa i Anglaterra

SINGNATURA DE CONTRATE

Buenos Aires, 31.—Entre la companyia d'ayons Latécoère i el ministre de Comunicacions ha estat signat un contracte de deu anys de durada, creant un servei setmanal de transports i correus per la via aèria

Incendi a Bèlgica

Brusselles, 31.—A conseqüència d'un formidable incendi han quedat totalment destruïts els dipòsits de la Farmàcia Central de Bèlgica. Les pèrdues es calculen en uns qualse milions de francs.

Els Estats Units i el ferro fos alemany

PROHIBICIO D'IMPORTACIO

Washington, 31.—El secretari del Departament d'Hisenda, senyor Mellon, ha declarat que quedava prohibida la importació als Estats Units de ferro fos procedent d'Alemanya. Això és per evitar el «dumping» que estan fent les grans siderurgies alemanyes i que perjudiquen considerablement la dita indústria en el país.

Els deutes de Rússia amb França

UNA PRETESA ENTREVISTA

Paris, 31.—Sota tota mena de reserves «Le Matin» es fa ressó del rumor segons el qual en una entrevista celebrada amb el senyor Harbette, ambaixador francès prop dels Soviets, el senyor Litvinoff havia declarat que el govern soviètic no reconeixera mal els deutes contraïts amb França per l'antic règim tsarista i la xifra del qual deute s'eleva a 18.000.000 de francs or.

La militarització de Rússia

DECLARACIONS DE VOROCHINOF

Londres, 31.—També un comunicat rebut per Reuters, procedent de Moscou, diu que el senyor Vorochinof, actual comissari de Guerra al Govern central dels Soviets, en un discurs en el qual es referí a la situació internacional, digué que era necessari, en les actuals circumstàncies, la limitació de tot el país rus.

Obituari

ENTERRAMENTS

Avui s'han fet els següents:

Ramon Esteve, de 27 anys, solter. Portal Nou, 24. Cementiri de Sant Andreu. A les vuit.

Pere Jeremias, de 7 mesos. Alvaréz, 8. Cementiri Nou. A dos quarts de deu.

Solista Lloreda, de 9 anys. Serra, 21. Cementiri Nou. A les deu.

Rosalba Masip, de 74 anys. Corridors, 117. Cementiri Vell. A les deu.

Manuel Solano, de 32 anys, colter. Borrell, 113. Cementiri Nou. A les nou.

Josep Arquimbau, de 77 anys, vidu. Roselló, 193. Cementiri Vell. A les onze.

Maria Cusó, de 65 anys, vidua. Eusebi Planas, 30. Cementiri Nou. A les vuit.

Agustí Monsó, de 70 anys, vidu. Hospital del Sagrat Croc. Cementiri Nou. A les vuit.

Manuel Ayuro, de 74 anys, vidu. Piferer, 5. Cementiri de Sant Andreu. A les deu.

Eulàlia Nicolau, de 85 anys, vidua. Solidaritat, 37. Cementiri de Sant Andreu. A les deu.

Carme Cervera, de 7 mesos. Anzies March, 152. Cementiri Nou. A les deu.

Joan Aragó, de 7 mesos. Giner i Paragás, 74. Cementiri Nou. A les vuit.

Agustí Verchill, de 19 anys, solter. Béjar, 65. Cementiri Nou. A les vuit.

Francisco Rodrigo, de 4 mesos. Pescatería, 4. Cementiri de Sant Andreu. A les vuit.

Filomena Fusté, de 45 anys, casada. Freixuras, 3. Cementiri de Sant Andreu. A les deu.

Agripina Gurnernau, de 25 anys, casada. Carrà, 31. Cementiri Nou. A dos quarts de dotze.

Joan Arnau, Voltaire, 1. Cementiri Nou. A un quart de deu.

Rosellina Ausó, de 59 anys, casada. Núria, 24. Cementiri de Sant Andreu. A les deu.

Antoni Buhé, de 56 anys, casat. Wad. Ras, 228. Cementiri Vell. A les deu.

Fau Nogueras, de 16 mesos. Urgell, 76. Cementiri Nou. A les nou.

Ramon Vallbé, de 68 anys, Urgell, 76. Cementiri Vell. A les nou.

Per ad, emà hi ha assenyalats els següents:

Maria Cancions, de 47 anys, casada. Wifred, 12. Cementiri de Sant Andreu. A les deu.

Dolores Abellan, de 74 anys, vidua. Roger de Llúria, 75. Cementiri Vell. A les onze.

Mercè Coronado, de 43 anys, soltera. Aribau, 203. Cementiri Nou. A les nou.

Lluís Baró, de 45 anys, casat. Copèrnia, 23. Cementiri Nou. A dos quarts de nou.

Dolores Domingo, de 71 anys, vidua. Travessa de Sant Antoni, 17. Cementiri de Sant Agnès. A les vuit.

Genís Giral, de 34 anys, solter. Carme, 23. Cementiri de Sant Andreu. A dos quarts d'onze.

Gregori Penarribia, de 2 mesos.

Sorsa Oficial de Comerç

CANVIS DE LA TARDA

Interior	67'70
Exterior	87'70
Amort 5 % vell	81'10
1917	92'25

Obligacions

Ajuntament 1906 B.	75'75
1921 A.	85'75
Exposició	95'00
Bons Reforma.	79'00
Diputació B.	73'00
Provincials 6 %	95'85
Bons Barcelona	2'530
Càdules Argentines	2'530
Uri dal	
Nord primera serie.	71'35
prioritat.	73'35
Pamplona.	77'35
Especial A. Anansa	81'35
Oson a França	81'35
Valencianes 1 %	99'00
Alacant primera hipoteca	86'15
Seria A.	73'25
Seria B.	91'50

Accions comptat

Francia 1864.	
1878.	
Andalusos 1 % S. variable.	46'65
General Trm. les 6 %	63'00
R. C. Sarria 5 %	
Catalunya 6 %	87'75
Car. lano 1 %	79'00
Fisp. Americana d'Eleo.	
Com. Transatlantica 1922	102'75

Espanya Industrial

Nacional de Teléfonos.	93'50
------------------------	-------

Fills de F. Mas Sarda

Banquers

Rambla del Centre, 1.

Davant del Gran Teatre Liceu

Ens cuidem de la conversió de les Obligacions Tresor 5 per 100, per títols del Deute Amortitzable 5 per 100, lliure de comissió.

Nonell Germans

CANVI VALORS COUPONS

Rambla del Centre, 16

Mercaderes, 25, baixos. Cementiri Nou.

A les deu.

Josep Pin, de 85 anys, casat. Brusi, 11. Cementiri Nou. A les onze.

Antonia Punoy, de 71 anys, vidua. Ballén, 39, segon. Cementiri Vell. A les onze.

Antoni Lehe, de 70 anys, casat. Robador, 18, tercer. Cementiri de Sant Andreu. A dos quarts de deu.

Jesús Martin, de 3 mesos, Bateria de Muntanya (Barcelona). Cementiri Nou. A les vuit.

Joana Gallardo, de 75 anys, soltera. Avinyó, 37, tercer. Cementiri Nou. A les vuit.

Francisco Soler, de 87 anys, solter. Aurora, 36, segon

LA DIADA ESPORTIVA

Atletiques

CROSS DE PREPARACIO

Organitzat per la Federació Catalana d'Atletisme se celebra diumenge als terrenys de Pedralbes el 23.º Cross-concurs de preparació per als pròxims campionats de Catalunya d'Espanya.

A les ordres dels federatius, renyors García Alsina, Maluquer, Llorens i Riera, es dona la sortida on el camp del R. C. Deportivo Espanyol, a 46 atletes dels 11 inscrits i 11 arbitres dels següents ordres:

1. Joaquim Gil, independent; 2. Martí Serra, U. E. de Sans; 3. Miquel Ramon, independent; 4. Pau Bas, Europa; 5. Josep Hernández, independent; 6. Frederic Roig, F. C. Barcelona; 7. Jaume Peral, Tagament; 8. Simó Galart, Tagament; 9. Joaquim Soris, Europa; 10. Josep Blasco, Tagament; 11. Josep Mangot, Tagament; 12. Marcell Castells, Tagament; 13. Julià López, independent; 14. Jaume Abiol, independent; 15. Joan Guillelmo, Tagament; 16. Joan Canals, Barcelona; 17. Manuel Vives, Tagament; 18. Francesc Monfort, Tagament; 19. Josep Ricart, U. E. de Sans; 20. Roderic Falcó, C. E. Bages; 21. Alexandre Amien, Tagament; 22. Josep Llorens, U. E. de Sans; 23. Antoni Nogué, Barcelona; 24. Josep Llorens, U. E. de Sans; 25. Antoni Nogué, Barcelona; 26. Josep M. Adell, Terrassa; 27. Ferran Corbi, Gràcia F. C.; 28. Manuel Pastor, R. C. D. Espanyol; 29. Joan Ponton, Gràcia F. C.; 30. Alexandre Juan, Gràcia F. C.; 31. Josep Santacana, independent; 32. Joan Palmero, F. C. Barcelona; 33. Josep M. Malet, F. C. Barcelona; 34. Martí Comas, F. C. Barcelona; 35. Lluís Alonso, R. C. D. Espanyol; 36. Timoteo Moya, R. C. D. Espanyol; 37. Josep Garcia, F. C. Barcelona; 38. Joan Mayne, F. C. Barcelona; 39. Lluís Monton, R. C. D. Espanyol; 40. Genis Ramos, F. C. Barcelona; 41. N. Borda, C. D. Europa; 42. Ramon Aleix, R. C. D. Espanyol; 43. Llorens Fornós, independent; 44. Leonel Farré, independent; 45. Nestor Scutgrain, R. C. D. Espanyol; 46. Francesc Mollés, F. C. Barcelona; 47. Ramon Ronda, Gràcia F. C.; 48. Josep Torres, independent.

FESTIVAL ATLETIC

El primer festival atlètic de la present temporada, organitzat pel J. J. E. C. promou ésser interessantíssim, donat les valuosos inscripcions que s'han fet.

L'ordre de les proves és: 100 metres lliures, garrotxa, javalot; 400 metres lliures, salt llargada, disc; 1.200 metres lliures, salt, alçada, triple salt.

Començarà a dos quarts de deu en punt. Els atletes que no s'hagin inscrit poden fer-ho a la F. Catalana d'Atletisme.

EL CAMPIONAT DE CROS

DE CASTELLA

Diumenge se celebra el campionat de Castella de cros country, damunt un recorregut d'uns deu quilòmetres. Hi havia inscrits 77 corredors, dels quals solament prengueren la sortida 63. Sortiren del Passeig de Rosals, cantonada al carrer del Marqués d'Urbijo, recorregueren aquell pujant pel camí de Moret a l'intersecció de la Moncloa, per a passar per l'Escola d'Agricultura, Tir Nacional, Font de les Dames, venint a parar al lloc de sortida, que era també meta.

Es retiraren en el curs de la carrera, que resultà molt interessant, sis corredors, classificant-se els 57 restants.

L'ordre d'arribada fou el següent: primer, Fructuós del Rio, Racing Club, en 38 minuts 25 segons; segon, Lluís Salas, Racing Club, en 39' 50"; tercer, Salvador Marín, Ferrer; quart, Manuel Fernández, Gimnàstica Espanyola; cinquè, Emili Fernández, Racing Club; sisè, Basili Gines, Racing Club; després Torrell, Gómez, Encabo, Sánchez, Lázaro, Bonilla, Marín, Ramos i Blanco.

La classificació per equips fou: primer, Racing Club, amb 1, 3, 6, 8 i 10; segon, Agrupació Esportiva Ferrer; tercer, Ferrer; quart, Ferrer; cinquè, Ferrer; sisè, Ferrer; setè, Ferrer; vuitè, Ferrer; novè, Ferrer; dècim, Ferrer.

El Racing Club ha guanyat el trofeu Sánchez Arias i la R. S. Gimnàstica el que ha donat el mateix Club. La carrera fou exitosa per al Racing, el qual ha aconseguit, als dos anys de competir en proves atlètiques, guanyar completament el campionat de Castella, en classificar-se individualment i col·lectivament en el primer lloc.

Excursionisme

CARNET DEL CENTRE

EXCURSIONISTA BARCELONÉS

Secció de Muntanya: Diumenge, 6 febrer. — Excursió al Vallès. Itinerari: La Garriga, Montmany, Puiggraciós, Sant Miquel del Fai, Sant Feliu de Codines i Caldes. — Sortida per l'estació del Nord, a les sis del matí.

Diumenge, 13. — Excursió al Montseny. Itinerari: Figaró, Tagament, Pla de la Calma, Puig del Sul, Canoves i Cardener. — Sortida per l'estació del Nord, a les sis del matí.

Vegeu els nous tipus

OPPEL

1926

Torpedes i Sedan tres i quatre places

Consum: 10 litres per 100 quilòmetres

Agents: Unió Comercial Espanyola, S. A. — Bruch, 25

Diumenge, 13. — Celebració de la

tercera jornada del III Concurs d'esports de neu, a La Molina. Carrera velocitat (Copa «Jacint Aragones»). Carrera d'obstacles (Copa «Pirineus»). Diumenge, 20. — Excursió a La Molina, per assistir al Campionat de Catalunya de ski, organitzat per la S. d'E. de M. del C. E. de Catalunya.

Notes. — S'efectuaren cada diumenge, a l'estal de la neu ho perme, les excursions col·lectives a La Molina, les quals s'anunciaren oportunament.

Secció de Fotografia

Dijous, 3 febrer. — A dos quarts d'onze de la nit, projectió de positives de «muntanyes», originals de don Josep Grendrau.

Dijous, 10. — A dos quarts d'onze de la nit, projectió de positives del Canigó (Pireneu) i diverses vistes en colors, originals del soci don Josep de la Riva.

Diumenge, 13. — Vista a la Granja Vella d'Horta. — Punt de reunió: Plaça Urquinaona (parador tramvies Horta), a les vuit del matí.

Dijous, 17. — A dos quarts d'onze de la nit, repartiment de premis de la III Exposició-concurs de fotografies artístiques en general i d'alta muntanya, projectant-se abans diverses de les fotografies exhibides.

Dijous, 24. — A dos quarts d'onze de la nit, projectió de positives tractant d'un viatge a Suïssa, originals de don Joan Rocamora.

Diumenge, 2. — Excursió a Sant Benet de Bages. — Sortida per l'estació del Nord, cap a Manresa, a les 6.30 del matí.

Dijous, 3 març. — A dos quarts d'onze de la nit, conferència il·lustrada amb projeccions, sota el tema: «Els castells de França», a càrrec del president del Centre don Jacint Aragons.

Dijous, 10. — A dos quarts d'onze de la nit, conferència il·lustrada amb projeccions, tractant sobre «Un viatge a la Costa d'Àtzur i Provença», a càrrec del soci don Frederic Flos.

Secció d'Infants: Diumenge, 13 febrer. — Quarta excursió del quart curs, amb l'itinerari següent: Horta, Coll del Vent, Font del Caçador, Granja Flor de Maig i Sardanyola. — Punt de reunió: Plaça Urquinaona (parador tramvies Horta), a dos quarts de vuit del matí.

Diumenge, 27. — Cinquena excursió, amb un recorregut per la serra de Collserola, dedicada a apuntar i practicar d'orientació topogràfica. — Punt de reunió: Plaça Josepets, a les vuit del matí.

Diumenge, 13. — Sisena excursió, itinerari: Vallvidrera, turó de l'Espanyola i visita a les obres de Sant Pere Màrtir; retorn per la Font del Ferro, El Desert i Sarrià. — Sortida per l'estació dels Ferrocarrils de Catalunya, a tres quarts de set del matí.

Nota. — El diumenge, 6 de març, celebrà el Centre una excursió col·lectiva al Montseny, amb l'itinerari següent: Figaró, Tagament, Pla de la Calma, Puig del Sul, Canoves i Cardener. — Sortida per l'estació del Nord, a les sis del matí.

Boxa

CAMPIONAT ESTUDIANTIL

Sembla que els directius del Palau Espanyol Club, tenen en projecte l'organització d'un campionat de boxa estudiantil, al qual sols podran inscriure els estudiants matriculats en els nostres centres docents oficials.

La idea d'organitzar el campionat estudiantil, ha sorgit davant del nombre cada dia major d'estudiants que es dediquen a la pràctica de la boxa.

A l'estranger, on la boxa és cultiuada, en el camp amateur, per molts dels ocupacions dels quals són de caràcter intel·lectual, es dona el cas que homes de carrera disputen els campionats amateurs i el camp professional del pes gall. El de Labora, no és altre que un estudiant que, després d'haver posat el seu títol mundial en joc davant Elki Clark, va a reintegrar-se a la Universitat de Filadèlfia per a prosseguir els seus estudis.

Les negociacions per a l'organització del combat Barbens-Ciclone, completat amb el combat de màxim interès avui dia, van per bon camí. Es creu que s'arribarà aviat a un definitiu acord per a la seva signatura.

Per a la mateixa vetllada que es projecta, estan fent-se gestions per a posar el campió de Catalunya Tomàs Cols, davant Pereu Antonie, el formidable boxador la condició dels punys del qual l'ha col·locat en lloc que per la seva ciència no hauria aconseguit.

També es dona per fet el combat que posarà el challenger del campió d'Europa Victor Ferran, davant del basconès pugil francès Trèves, puix és impossible trobar entre els nostres «mosques» un home que pugui ésser enfrontat a Ferran, la forma del qual, preparant-se per al campionat d'Europa, ha arribat a ésser superba.

SUBSCRIVIU-VOS

a la important edició

LLIBRE D'OR DEL FUTBOL CATALÀ

i donareu prova nalesa del vostre amor al futbol.

Dia 29 de gener de 1927

Campionat de Catalunya de futbol

GRÀCIA-BARCELONA

(Camp del Gràcia)

Si els elements directius del Gràcia no es preocupen una mica d'encarregar els seus jugadors a una part del seu públic pels viarans de la ciutat i de la bona orina, el simpàtic club gracienc s'estimularà en el principi actiu de la mala anomenada. Ara ja hi és abocat i aquell còs raquític que li serveix de camp d'acció esportiva comença a esdevenir indesitjable i antipàtic; com una mena d'avant-sala de to clínica o de l'hospital.

Sempre ha estat la tònica de l'acció del Gràcia, com a successor directe del desaparegut Espanya. L'aspra energia i la temeraria decisió; però, d'un quant temps ençà aquelles manifestacions del temps viril s'han donat francament cap a la violència sense fre, cap a l'atropell, sense escrúpols, cap a l'única ciència que la institució esportiva contrari per procediments esportivament repugnants i humanament salvatges. Això és deplorable; però ho és tant o més encara que des de lloges, tribuna i llocs populars s'exhorti els qui actuen al procediment envoldor. Que això passa, d'una manera escandalosa, al camp del Gràcia. No creiem que els qui regeixen el club gracienc vegin amb complença un estat de coses tan desmanegat i repugnant i que tant perjudica el bon nom i fins els interessos de l'entitat que representen; per això ens permetem advertir-los de la necessitat urgent que tenen de vetllar per la salut moral del club, avui seriosament perjudicada. És interessant poder més que la mateixa salut material.

El partit fou tot ell una competència vulgar i desagradable. Diguem seguita que el camp de joc del Gràcia no és avui apte per a jugar ni mitjanment bé el futbol. Les seves reduïdes dimensions i capacitat poca qualitat i destrucció tot intent d'acció ordenada. Però, per aquesta circumstància, la violència s'exhorte en nom d'actualitat per quan la topada i el cos a cos esdevenen inevitables i fatals. Camps de joc com el Gràcia, avui no s'haurien de tolerar per a partits de campionat. Són un obstacle i un perill. I pel que fa referència a la seva capacitat per al públic, ja hem dit en alguna altra ocasió que els clubs de primera categoria haurien d'ésser obligats a posar un terreny capaç per als seus associats i els del club que en complet i tot nombre. I no ens escarrem a recordar aquest nostre punt de vista perquè no cal.

Tornant al partit, poques coses d'interès es produïren. Per part del Gràcia i d'una manera especial a càrrec de Rubio i Calatayud, l'estèrilitat en el procediment no tingué aturador, com si fos una mania. La primera víctima fou Anna, qui s'hagué de retirar abans de finir el primer temps; reaparegué en el segon; però gairebé impossibilitat de moure's abandonà definitivament el terreny. Després fou Pláido qui, a conseqüència d'una sèrie de coses de Rubió quan la forca de combat, i si bé no abandonà la defensa del seu lloc, pot dir-se que gairebé tot el segon temps no existí. En acabar la lluita hagué d'ésser retirat a pes de braços del terreny. Sobre el comportament del Gràcia no cal dir res més.

El Barcelona lluità amb gran coratge i tècnicament millor que el seu rival adversari. Aquesta vegada tingué un èxit notablement més de del remarc; el de no respondre a la violència amb la violència com altres vegades en casos semblants ha fet. Es mantingué ser i digna.

El domini anà molt repartit; però la porta de Palau sofrí més assalts que la contrària.

Tots els gols foren marcats durant els primers temps. El primer per Sastre al minut escàs d'haver començat el partit i fou una meravella de preparació i l'execució, en les quals l'útil factor material del gol, intervingueren Samitier, Pedrol i Toni Joan. El segon el dibuixà Samitier d'una excel·lent capcinada, i Vila, el defensà gràciec, en situació forçada entrà la pilota a la pròpia xarxa. Fou als quinze minuts de joc. Als 38, Rubio, en una envestida fulminant de tota la línia d'atac, reia aconseguint l'únic per al seu bàndol. Als 42, Terralba en una vistosa jugada individual s'internà hàbilment i d'un gran xut encastà la pilota a la xarxa de Palau. Durant el segon temps entraren els vermells dos gols més, anul·lats justament per l'àrbitre; el primer per «off-side» claríssim del seu autor, Sans.

El segon, per anar precedit de mans i fust de Sans i Rubio respectivament; l'altre, una altra assenyalada abans que la pilota s'introduís en el marc barcelonista.

Contra el Gràcia sis còrners; contra el Barcelona, dues.

Àrbitre Vilalta, discrecionalment en general procedí amb energia per a reprimir el joc indesitjable, encara que no sempre ho aconseguí; a més, en les seves decisions sofri errors lamentables que perjudicaven, ara els uns, ara els altres.

Els equips s'allinearen així: Gràcia: Palau, Escoté, Vila, Calatayud, Roig, Planas, Carpio, Soler, Rubio, Pascual i Sans. Barcelona: Pláido, Walter, Muntané, Anna, Sancho, Carulla, Torralba, Samitier, Sastre, Toni Joan i Pedrol.

Del Gràcia, els millors, Roig, Palau i Sans; del Barcelona, Muntané, Samitier, Toni Joan, Sancho i Carulla.

El públic apassionat i cridaner.

U. E. DE SANS-EUROPA

(Camp del Sans)

Realment, aquest era el partit de la màxima emoció per a una pila de rones. Primera, que si l'Europa perdria, ja no podria aspirar al segon lloc del campionat. Segona: que de fa una llarga sèrie de partits l'Europa no havia aconseguit vencer el Sans. Tercera: la circumstància de jugar-se aquest partit al camp sansenc. I no obstant l'equip blanc-verd (que en aquest partit era blau) semblava al de l'Europa, ha succeït davant el seu secular enemic europeu.

Aquest fet és l'essencial. Nosaltres creiem que, en el cas que fos el Sans qui per casualitat quedés al segon lloc del campionat, no podia dignament representar Catalunya, car un equip tan desigual com és el Sans, i amb una davantera tan nul·la individualment i col·lectivament, era impossible que fes un paper ni mitjanment digne. Això ho creiem sincerament. Un equip que, com li ha succeït al Sans, domina intensament, i té bons mitjos que ajuden la davantera, i a defensa com Perelló que ell sol val per dos almenys, i amb tot, però, la culpa és sols imputable a la davantera, que ja ja una llarga temporada que no actua com hauria d'ésser la seva obligació, si és a dir, en compte que ara oficialment cobren els jugadors per a donar el màxim rendiment. I es dona el cas que ho fan pitjor d'encà que hi ha implantat el professionalisme, i així ho veiem notar, en acabar el partit, molts acels del Sans gaven d'alguns individus de la seva Junta. L'argument que addueix és colpidor, segons els: abans (tot això és, textualment) converses sentides per nosaltres al camp) els jugadors tenien un tant per partit guanyat i se'ls rebuixava el seu sal; perdien, i ara cobren igual tant si guanyen com si perden; com ja s'ha vist en la quasi totalitat dels jugadors i d'això gairebé n'està convençut tothom; no es compia per res, actualment, l'ador al club; i així, si cobren igual per quina raó han d'estorçar-se, amb perill del seu físic algunes vegades, a guanyar un partit? L'Europa ha obtingut un gol d'un cop mortal un xic arbitrari, però així i tot, la victòria era ben bé de l'equip gracienc, per haver-se donat, a l'hora d'haver encara, de la importància que tenia per al seu esdevenidor d'entre el campionat actual, la pèrdua d'aquest partit. Si el Sans hagués tingut una davantera un xic millor, potser el resultat final hauria estat un empat, però això no vol restar mèrits a la victòria europea, guanyada en bona línia i per haver-se desbarat un total dels jugadors i d'això gairebé n'està convençut tothom; no es compia per res, actualment, l'ador al club; i així, si cobren igual per quina raó han d'estorçar-se, amb perill del seu físic algunes vegades, a guanyar un partit? L'Europa ha obtingut un gol d'un cop mortal un xic arbitrari, però així i tot, la victòria era ben bé de l'equip gracienc, per haver-se donat, a l'hora d'haver encara, de la importància que tenia per al seu esdevenidor d'entre el campionat actual, la pèrdua d'aquest partit. Si el Sans hagués tingut una davantera un xic millor, potser el resultat final hauria estat un empat, però això no vol restar mèrits a la victòria europea, guanyada en bona línia i per haver-se desbarat un total dels jugadors i d'això gairebé n'està convençut tothom; no es compia per res, actualment, l'ador al club; i així, si cobren igual per quina raó han d'estorçar-se, amb perill del seu físic algunes vegades, a guanyar un partit? L'Europa ha obtingut un gol d'un cop mortal un xic arbitrari, però així i tot, la victòria era ben bé de l'equip gracienc, per haver-se donat, a l'hora d'haver encara, de la importància que tenia per al seu esdevenidor d'entre el campionat actual, la pèrdua d'aquest partit. Si el Sans hagués tingut una davantera un xic millor, potser el resultat final hauria estat un empat, però això no vol restar mèrits a la victòria europea, guanyada en bona línia i per haver-se desbarat un total dels jugadors i d'això gairebé n'està convençut tothom; no es compia per res, actualment, l'ador al club; i així, si cobren igual per quina raó han d'estorçar-se, amb perill del seu físic algunes vegades, a guanyar un partit? L'Europa ha obtingut un gol d'un cop mortal un xic arbitrari, però així i tot, la victòria era ben bé de l'equip gracienc, per haver-se donat, a l'hora d'haver encara, de la importància que tenia per al seu esdevenidor d'entre el campionat actual, la pèrdua d'aquest partit. Si el Sans hagués tingut una davantera un xic millor, potser el resultat final hauria estat un empat, però això no vol restar mèrits a la victòria europea, guanyada en bona línia i per haver-se desbarat un total dels jugadors i d'això gairebé n'està convençut tothom; no es compia per res, actualment, l'ador al club; i així, si cobren igual per quina raó han d'estorçar-se, amb perill del seu físic algunes vegades, a guanyar un partit? L'Europa ha obtingut un gol d'un cop mortal un xic arbitrari, però així i tot, la victòria era ben bé de l'equip gracienc, per haver-se donat, a l'hora d'haver encara, de la importància que tenia per al seu esdevenidor d'entre el campionat actual, la pèrdua d'aquest partit. Si el Sans hagués tingut una davantera un xic millor, potser el resultat final hauria estat un empat, però això no vol restar mèrits a la victòria europea, guanyada en bona línia i per haver-se desbarat un total dels jugadors i d'això gairebé n'està convençut tothom; no es compia per res, actualment, l'ador al club; i així, si cobren igual per quina raó han d'estorçar-se, amb perill del seu físic algunes vegades, a guanyar un partit? L'Europa ha obtingut un gol d'un cop mortal un xic arbitrari, però així i tot, la victòria era ben bé de l'equip gracienc, per haver-se donat, a l'hora d'haver encara, de la importància que tenia per al seu esdevenidor d'entre el campionat actual, la pèrdua d'aquest partit. Si el Sans hagués tingut una davantera un xic millor, potser el resultat final hauria estat un empat, però això no vol restar mèrits a la victòria europea, guanyada en bona línia i per haver-se desbarat un total dels jugadors i d'això gairebé n'està convençut tothom; no es compia per res, actualment, l'ador al club; i així, si cobren igual per quina raó han d'estorçar-se, amb perill del seu físic algunes vegades, a guanyar un partit? L'Europa ha obtingut un gol d'un cop mortal un xic arbitrari, però així i tot, la victòria era ben bé de l'equip gracienc, per haver-se donat, a l'hora d'haver encara, de la importància que tenia per al seu esdevenidor d'entre el campionat actual, la pèrdua d'aquest partit. Si el Sans hagués tingut una davantera un xic millor, potser el resultat final hauria estat un empat, però això no vol restar mèrits a la victòria europea, guanyada en bona línia i per haver-se desbarat un total dels jugadors i d'això gairebé n'està convençut tothom; no es compia per res, actualment, l'ador al club; i així, si cobren igual per quina raó han d'estorçar-se, amb perill del seu físic algunes vegades, a guanyar un partit? L'Europa ha obtingut un gol d'un cop mortal un xic arbitrari, però així i tot, la victòria era ben bé de l'equip gracienc, per haver-se donat, a l'hora d'haver encara, de la importància que tenia per al seu esdevenidor d'entre el campionat actual, la pèrdua d'aquest partit. Si el Sans hagués tingut una davantera un xic millor, potser el resultat final hauria estat un empat, però això no vol restar mèrits a la victòria europea, guanyada en bona línia i per haver-se desbarat un total dels jugadors i d'això gairebé n'està convençut tothom; no es compia per res, actualment, l'ador al club; i així, si cobren igual per quina raó han d'estorçar-se, amb perill del seu físic algunes vegades, a guanyar un partit? L'Europa ha obtingut un gol d'un cop mortal un xic arbitrari, però així i tot, la victòria era ben bé de l'equip gracienc, per haver-se donat, a l'hora d'haver encara, de la importància que tenia per al seu esdevenidor d'entre el campionat actual, la pèrdua d'aquest partit. Si el Sans hagués tingut una davantera un xic millor, potser el resultat final hauria estat un empat, però això no vol restar mèrits a la victòria europea, guanyada en bona línia i per haver-se desbarat un total dels jugadors i d'això gairebé n'està convençut tothom; no es compia per res, actualment, l'ador al club; i així, si cobren igual per quina raó han d'estorçar-se, amb perill del seu físic algunes vegades, a guanyar un partit? L'Europa ha obtingut un gol d'un cop mortal un xic arbitrari, però així i tot, la victòria era ben bé de l'equip gracienc, per haver-se donat, a l'hora d'haver encara, de la importància que tenia per al seu esdevenidor d'entre el campionat actual, la pèrdua d'aquest partit. Si el Sans hagués tingut una davantera un xic millor, potser el resultat final hauria estat un empat, però això no vol restar mèrits a la victòria europea, guanyada en bona línia i per haver-se desbarat un total dels jugadors i d'això gairebé n'està convençut tothom; no es compia per res, actualment, l'ador al club; i així, si cobren igual per quina raó han d'estorçar-se, amb perill del seu físic algunes vegades, a guanyar un partit? L'Europa ha obtingut un gol d'un cop mortal un xic arbitrari, però així i tot, la victòria era ben bé de l'equip gracienc, per haver-se donat, a l'hora d'haver encara, de la importància que tenia per al seu esdevenidor d'entre el campionat actual, la pèrdua d'aquest partit. Si el Sans hagués tingut una davantera un xic millor, potser el resultat final hauria estat un empat, però això no vol restar mèrits a la victòria europea, guanyada en bona línia i per haver-se desbarat un total dels jugadors i d'això gairebé n'està convençut tothom; no es compia per res, actualment, l'ador al club; i així, si cobren igual per quina raó han d'estorçar-se, amb perill del seu físic algunes vegades, a guanyar un partit? L'Europa ha obtingut un gol d'un cop mortal un xic arbitrari, però així i tot, la victòria era ben bé de l'equip gracienc, per haver-se donat, a l'hora d'haver encara, de la importància que tenia per al seu esdevenidor d'entre el campionat actual, la pèrdua d'aquest partit. Si el Sans hagués tingut una davantera un xic millor, potser el resultat final hauria estat un empat, però això no vol restar mèrits a la victòria europea, guanyada en bona línia i per haver-se desbarat un total dels jugadors i d'això gairebé n'està convençut tothom; no es compia per res, actualment, l'ador al club; i així, si cobren igual per quina raó han d'estorçar-se, amb perill del seu físic algunes vegades, a guanyar un partit? L'Europa ha obtingut un gol d'un cop mortal un xic arbitrari, però així i tot, la victòria era ben bé de l'equip gracienc, per haver-se donat, a l'hora d'haver encara, de la importància que tenia per al seu esdevenidor d'entre el campionat actual, la pèrdua d'aquest partit. Si el Sans hagués tingut una davantera un xic millor, potser el resultat final hauria estat un empat, però això no vol restar mèrits a la victòria europea, guanyada en bona línia i per haver-se desbarat un total dels jugadors i d'això gairebé n'està convençut tothom; no es compia per res, actualment, l'ador al club; i així, si cobren igual per quina raó han d'estorçar-se, amb perill del seu físic algunes vegades, a guanyar un partit? L'Europa ha obtingut un gol d'un cop mortal un xic arbitrari, però així i tot, la victòria era ben bé de l'equip gracienc, per haver-se donat, a l'hora d'haver encara, de la importància que tenia per al seu esdevenidor d'entre el campionat actual, la pèrdua d'aquest partit. Si el Sans hagués tingut una davantera un xic millor, potser el resultat final hauria estat un empat, però això no vol restar mèrits a la victòria europea, guanyada en bona línia i per haver-se desbarat un total dels jugadors i d'això gairebé n'està convençut tothom; no es compia per res, actualment, l'ador al club; i així, si cobren igual per quina raó han d'estorçar-se, amb perill del seu físic algunes vegades, a guanyar un partit? L'Europa ha obtingut un gol d'un cop mortal un xic arbitrari, però així i tot, la victòria era ben bé de l'equip gracienc, per haver-se donat, a l'hora d'haver encara, de la importància que tenia per al seu esdevenidor d'entre el campionat actual, la pèrdua d'aquest partit. Si el Sans hagués tingut una davantera un xic millor, potser el resultat final hauria estat un empat, però això no vol restar mèrits a la victòria europea, guanyada en bona línia i per haver-se desbarat un total dels jugadors i d'això gairebé n'està convençut tothom; no es compia per res, actualment, l'ador al club; i així, si cobren igual per quina raó han d'estorçar-se, amb perill del seu físic algunes vegades, a guanyar un partit? L'Europa ha obtingut un gol d'un cop mortal un xic arbitrari, però així i tot, la victòria era ben bé de l'equip gracienc, per haver-se donat, a l'hora d'haver encara, de la importància que tenia per al seu esdevenidor d'entre el campionat actual, la pèrdua d'aquest partit. Si el Sans hagués tingut una davantera un xic millor, potser el resultat final hauria estat un empat, però això no vol restar mèrits a la victòria europea, guanyada en bona línia i per haver-se desbarat un total dels jugadors i d'això gairebé n'està convençut tothom; no es compia per res, actualment, l'ador al club; i així, si cobren igual per quina raó han d'estorçar-se, amb perill del seu físic algunes vegades, a guanyar un partit? L'Europa ha obtingut un gol d'un cop mortal un xic arbitrari, però així i tot, la victòria era ben bé de l'equip gracienc, per haver-se donat, a l'hora d'haver encara, de la importància que tenia per al seu esdevenidor d'entre el campionat actual, la pèrdua d'aquest partit. Si el Sans hagués tingut una davantera un xic millor, potser el resultat final hauria estat un empat, però això no vol restar mèrits a la victòria europea, guanyada en bona línia i per haver-se desbarat un total dels jugadors i d'això gairebé n'està convençut tothom; no es compia per res, actualment, l'ador al club; i així, si cobren igual per quina raó han d'estorçar-se, amb perill del seu físic algunes vegades, a guanyar un partit? L'Europa ha obtingut un gol d'un cop mortal un xic arbitrari, però així i tot, la victòria era ben bé de l'equip gracienc, per haver-se donat, a l'hora d'haver encara, de la importància que tenia per al seu esdevenidor d'entre el campionat actual, la pèrdua d'aquest partit. Si el Sans hagués tingut una davantera un xic millor, potser el resultat final hauria estat un empat, però això no vol restar mèrits a la victòria europea, guanyada en bona línia i per haver-se desbarat un total dels jugadors i d'això gairebé n'està convençut tothom; no es compia per res, actualment, l'ador al club; i així, si cobren igual per quina raó han d'estorçar-se, amb perill del seu físic algunes vegades, a guanyar un partit? L'Europa ha obtingut un gol d'un cop mortal un xic arbitrari, però així i tot, la victòria era ben bé de l'equip gracienc, per haver-se donat, a l'hora d'haver encara, de la importància que tenia per al seu esdevenidor d'entre el campionat actual, la pèrdua d'aquest partit. Si el Sans hagués tingut una davantera un xic millor, potser el resultat final hauria estat un empat, però això no vol restar mèrits a la victòria europea, guanyada en bona línia i per haver-se desbarat un total dels jugadors i d'això gairebé n'està convençut tothom; no es comp